

Rozhovory se životem

86

OBSAH

Kontakt s Božími posly-----	3
Přednášky člověka-----	5
Povolání Božích jisker do života-----	7
Kdo je ten největší mezi námi?-----	13
Nevědomý padlý cherubín-----	16
Sešlu vám posly-----	24
Dobry pastevec shromažďuje, tmavý rozhání -----	28
Vnitřní cesta k nesmrtelnosti-----	30
Zákon ódové síly -----	32
Dá se vnímat duchovní pokrok?-----	34
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	37
Ingeborg-----	45

— “ . . . ” — “ . . . ”

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

KONTAKT S BOŽÍMI POSLY

Milí sourozenci, k lepšímu pochopení Ježíšova učení lásky uvádím příspěvek na téma „Kontakt s duchovními posly Božími.“ K tomu použiji sdělení apoštola Pavla v 1. dopise Korintským z kapitol 12 a 14. Ty obsahují vše, co by měl duchovně hledající člověk vědět, protože lidé jsou v tomto směru nevědomí.

Neřekl Ježíš: „Sešlu vám Boží posly...” a nedělá tak dodnes? Původní křesťany Pavel učil, jak by se měli při setkání chovat, když tato duchovní bytost vstupuje do média, skrze něj pak hovoří. Často se stávalo, že Boží poslové hovořili cizí řečí a pak se to překládalo. Vše se odehrávalo z Boží vůle a na pokyn Krista.

Styk Božích poslů s Korintány byl čilý a sloužil jako potvrzení toho, že Ježíš svůj slib plní. Tím rostla jejich víra i duchovní zralost. Kontakt s nimi měl přinést duchovní užitek, ne plnit osobní pozemská přání.

To, že Boží poslové hovořili neznámou řečí, mělo svůj význam – bylo to potvrzení pravosti styku, to Pavel zdůrazňoval. (Pro sdělování v cizím jazyce užíval termín „mluvení v jazycích“, pokud ale mluvili mateřštinou, zařazoval to do proroctví.) Kdo však styk s Božími posly a jejich vztah k médiu skrze vlastní zkušenost nezažil, ten Pavlovu vysvětlení nerozuměl.

Korintští v oněch dobách měli v sobě mnoho nezralého, proto Pavel považoval za důležité jim učení předávat. Také se od něj dozvěděli, jak má vypadat průběh bohoslužby i že při ní dochází ke styku s Božími posly z vyšších sfér.

Vysvětlil, jak je důležité dávat si pozor na obsah sdělení i na eventuální nepřirozené chování média, protože obyvatelé nižších dimenzí se ho chtějí zmocnit a skrze něho mluvit. Pavel je poučil, že kvůli tomu si mají zvolit vedoucího, který bude průběh bohoslužby kontrolovat. Proč níže vyvinuté bytosti zneužívají média? Protože podobné přitahuje podobné, vlivem svých nectností jsou lidem blíže.

Mnohá věřící společenství tvrdí, že s odchodem posledního apoštola ze Země skončila i „božská zjevení“ a že dnes je možný pouze kontakt s temnými

silami. Jenže to je lež a pohodlná výmluva těch, kteří o působení Božích poslů nemají ponětí a nezajímají se ani o svůj duchovní vývoj.

Důrazně však varujeme před praktikováním nízkých spiritistických seancí! Kdo k těmto skutečnostem nepřistupuje s čistým vědomím, ten ať toho raději nechá!

Abyste dosáhli nadzemského cíle, měla by postačit vědomost o okamžitém pokračování života po smrti a praktikování nauky lásky Ježíše Krista.

Jak hejno mušek vás obklopujeme, ale vy si námi stále nejste jistí!

Nell

Neexistují žádné obtíže, které by dostatek lásky nedokázal překonat,
neexistují žádné dveře, které by dostatek lásky nedokázal otevřít,
není žádná nemoc, kterou by dostatek lásky nedokázal vyléčit,
není žádná propast, kterou by dostatek lásky nedokázal překlenout,
není žádná hradba, kterou by dostatek lásky nedokázal strhnout,
není žádný hřích, který by dostatek lásky nedokázal vykoupit.

Nezáleží na tom, jak hluboko může problém vézt,
jak beznadějně mohou být vyhlídky,
jak velký může být omyl.

Dostatek lásky to všechno vyřeší.

A kdybyste dokázali dostatečně milovat,
byli byste těmi nejšťastnějšími a nejmocnějšími lidmi na světě.

internet

PŘEDNÁŠKY ČLOVĚKA

Snažte se, abyste nebyli okouzleni tzv. „vědou“ nebo často přihlouplými a nepravdivými poselstvími přicházejícími od lidí, jejichž uvažování zatemňují negativní síly. Dávejte pozor, ať se nestanete jejich obětí.

Přesné znění najdete v Pavlově dopise Koloským, 2. kapitola, verš 8. („Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filozofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu!“)

Tato věta téměř 2000 let stará zvěstovala pravdu i pro dobu budoucí. Takže jejím zdrojem byl někdo vysoce postavený. Byl to sám Kristus, který skrze Pavla předpověděl, že takzvaná „věda“ totálně zatáhne lidstvo do své moci a zaujme výsadní postavení. Původní duchovní pravdy promíchala s omyly, nepravdami, takže s učením Ježíše Krista nemá nic společného. Pro roctví Pavla je málo bráno na vědomí, ale je platné dodnes.

Uvedu podobenství: Kde je voda v potoce nejčistší? Odpovíte: „Samozřejmě u pramene! Pak už protéká osadami, je znečišťována odpadními vodami a neskýtá občerstvení ani posílení a stává se nepoživatelnou.“

Podobně znečištěná je původní nauka Ježíše Krista. Proto hledá stále více lidí vodu čistou, neznečištěné učení. Kde se ale nachází pramen čisté nauky? U Boha! Přístup k němu má Kristus a k němu zase Boží poslové.

Sám Ježíš byl na Jeho posly během svého pozemského života odkázán. Vždy zdůrazňoval: „Říkám jen to, co jsem slyšel od Otce, a světu sděluji to, co mi říkají Boží poslové!“ Jako člověk nemohl ani on vědět, co je plná pravda. I svým apoštolům říkal: „Sešlu vám pomocníky, bude to duchovní svět, který vás povede k pravdě. Naučí vás vše, co jsem vám říkal já, ba dokonce víc. Sdělí i to, co byste ještě dnes neunesli a nepochopili!“

Svůj slib splnil a den, kdy se tak poprvé stalo, nazýváte svatodušním svátkem. Toto je důkaz, že Pán své slovo vždy dodrží. Doba, která mezi slibem a naplněním projde, nehraje v duchovní říši žádnou roli.

Dodnes vám Kristus Boží posly posílá a vy se kolem nich shromažďujete. Dříve byli jeho nástroji Henoch, Abrahám, Mojžíš, proroci a apoštolové, dnes jsou to Bohu sloužící prostředníci. Jednou z nejpravdivějších vět duchovní říše

je to, že Bůh nestaví na lidech. Lidé mohou sloužit nanejvýš jako nástroje Božích poslů, sami od sebe prorokovat neboli sdělovat pravdy nemohou! Ten, kdo si to dovolí, se nachází v hlubokém bludu. I toto zdůrazňuje Pavel: „Neříkám tyto hluboké pravdy ze sebe. Kdepak, mluvím silou „svatého ducha“, pochází od Boha a On mi k tomu dává sílu.“ Petr to vyjádřil podobně: „Kážu vám, moji milí, díky vysoké duchovní bytosti - prostřednictvím Božího ducha (duchovní bytosti, posla – pozn. redakce), který sestoupil z nebes, a díky jeho síle.“

Zapamatujte si to, prosím. Podobenství týkající se pozemské vody je skutečnost. Daleko více je znečištěná Pravda a vy víte, kdo to zavinil: Protihráč Krista, který otravuje nejen hmotnou vodu skrze absenci vaší moudrosti, ale který také ničí vodu duchovní - vodu pravdy!

Uč se a cvič, abys z každého pokušení získal poučení a důvtip. Neboť každý pokus o pokušení ukazuje na tvoji slabost, kvůli níž bez pomoci shora nemůžeš obstát.

Neexistuje dokonalá rodina. Nemáme dokonalé rodiče, nejsme dokonalí, nebereme si dokonalého člověka a nemáme dokonalé děti. Navzájem si na sebe stěžujeme. Navzájem jsme se zklamali. Neexistuje tedy zdravé manželství či zdravá rodina, aniž bychom se cvičili v odpouštění. Odpouštění je životně důležité pro naše emoční zdraví a duchovní přežití. Bez odpouštění se rodina stává arénou konfliktu a pevností zranění.

Bez odpouštění je rodina nemocná. Odpouštění je způsob, jak udržet duši bez poskvrny, je to očista mysli a osvobození srdce. Kdo neodpouští, nemá mír v duši ani spojení s Bohem. Zranění je jed, který otravuje a zabíjí. Udržování bolesti v srdci je sebedestruktivní gesto. Je to sebepojídání. Ti, kteří neodpouštějí, jsou fyzicky, emocionálně a duchovně nemocní.

Proto rodina musí být místem života, a ne smrti; územím léčení, a ne nemoci; dějištěm odpouštění, a ne provinění. Odpouštění přináší radost tam, kde zklamání a lítost vyvolávají smutek; léčení tam, kde zármutek způsobuje onemocnění.

papež František

POVOLÁNÍ BOŽÍCH JISKER DO ŽIVOTA

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem vám přinesl mnoho sil, na které se toto společenství těší. Děkuji za vaše zkrášené duše i za květiny, jejichž dušičky opečovávají malí elfové. Přinesli jste je opět, aby udělaly radost nám – Božím poslům, vám i dalším duchovním bytostem. Jsou tu opět vaši duchovní průvodci a také, přestože ne v plném počtu, mnoho duchovních bytostí, které tu kdysi sedávaly s vámi.

Promluvím na přání vašich milých andělů ochránců. Na velikonočním setkání jsem totiž hovořil o inkarnaci Krista do těla vytvořeného z pralátky a jí podobné formě. Druhý termín chci vysvětlit, protože někteří nepochopili, co jsem tím mínil. Samozřejmě neznám všechny myšlenky Stvořitele, ale Josef z N. mi mnohé vysvětlil, a to vám chci předat.

Uvolnění Božích jisker do života

Jedním z nejkrásnějších a největších darů, které Stvořitel věnoval svému stvoření, je životní neboli ódová síla.

Duch neboli Boží jiskra nemůže vystoupit ven bez obalu, oděvu, a zůstává proto u Boha. Jak mi vysvětlil Josef z N., Tvůrce myriády Božích jisker uvolnil, ale – a teď dávejte pozor! – nepovolal do života. Pak k tomu došlo - Kristus je obalil svým světlem a duchovní rodiče oděli do formy umožňující plnit úkol. Aby se mohly ve Stvoření realizovat.

Nyní o tom, co jste nechápali. Jedná se o zformování životní síly, s níž jsme žili my, duchovní bytosti, v životním prostoru u duchovních rodičů.

Boží jiskra v nás je věčná a navěky obalená Kristovým světlem. Kristus, prvorozený, má pověření vše, co jako Boží jiskra vstoupí do vnějšího života, zformovat tak, aby to bylo s ním spojené. Vždyť je ve stvoření první a dostal právo nám všem pomocí duchovních rodičů nastavit životní sílu do specifické kvality tak, abychom byli schopni splnit úkol, který jsme od Tvůrce obdrželi. A k tomu je třeba energie. Stvoření se tak obohacovalo dalšími bytostmi – prvorozenci. Obsahují také Jiskru obalenou Kristovým světlem, ale jaksi dvojité, protože jsou tvořeni jako duálové.

Kristus byl přímo stvořen Otcem. Bůh ani Kristus duála nemají, proto jsou tak úzce propojeni.

Energie byla třeba pro tvorbu vnějšího prostředí (praslunce atd.) i pro stavbu bytostí. Ty byly vybaveny zárodky lásky, moudrosti a svobodné vůle a Bůh si přál, aby je při budování rozlehlého, čistého stvoření rozvíjely. Nezačalo to tvorbou prostředí. Bytosti nejdříve dostaly životní sílu, energii a lásku, aby se vyvíjely a posléze začaly konat. Božím přáním bylo, abychom pro sebe a další sourozence vytvářeli nádherné systémy prasluncí, v nichž by všichni žili rajským životem.

Zhuštění v důsledku odpadu

Další znáte. Odpad od Boha, zosnovaný Luciferem, zhoršil situaci natolik, že životní síla padlých musela být zhutněna. A musely být vytvořeny jiné životní prostory. Nejsou už v čisté formě a v očích Tvůrce jsou nedokonalé, nedostatečné.

Pokud sledujeme ódovou sílu, pak vlastně všechno další jsou obaly Boží jiskry; dostali jsme je od Krista i od duchovních rodičů. A my, odpadlí, je zhutnili. Čím hlouběji jsme propadali, tím více jsme se zhmotňovali důsledkem pokleslé „svobodné vůle“, „moudrosti“ a „lásky.“ O lásce v původním slova smyslu se už vůbec nedá mluvit: pohasla a vznikl z ní egoismus. Ten není čistá láska, láska k bližnímu. Toto je znak i obyvatel Země.

Přišli jsme dnes k vám na návštěvu. Ale abychom se udrželi čistými a nebyli zhuštění negativními silami, museli jsme se chránit, a tedy odít. Co znamená zhuštění? Vy ho nevidíte, my ano! Vy v něm žijete a věříte, že toto jste vy. Hrubohmotné zhuštění je vlastně vaše tělo, ódovou čili životní sílu jste promrhali! Smutné, ale pravdivé. Životní síla existuje v různých variantách a to je to velké tajemství Tvůrce, které do ní vložil.

Na životní síle jsou např. vystaveny tóny, a tedy také řeč. Vzduch, který máte k dispozici, obsahuje různé variace životní síly, stejně tak jako voda, země a bytosti obývající Zemi - lidé, zvířata, přírodní bytosti. Také nevtělené duchovní bytosti žijící zde dobrovolně či vlivem svých zatížení nuceně. Přitáhly si bohužel jen tolik životní síly, že mohou s podmíněně svobodnou vůlí jen pomalu zahájit svůj vzestup blíž k Bohu.

V přírodě je velmi mnoho skřítků, drobných elfů a dalších bytostí pomáhajících lidem v přírodě žít. Jejich vnější tělesný systém, lze-li to tak říci, je potažen životní silou. Jinak by nemohli v hutné vibraci pracovat.

Ke hmotě připoutané duchovní bytosti

Vezměme jakýkoliv kámen, jedno zda oblázek či drahokam. V každém sídlí duše. Na Zemi existují miliardy kamenů, ale vzhledem k jejich příliš nízkému vývojovému stupni nejsou samostatné. Jsou proto řízeny vedoucí duchovní bytostí skupinových duší. Stejně je to i u ryb, hmyzu atd. Také zvířecí druhy jsou vedeny bytostmi působícími z pověření Krista.

Teď se odvážím daleko, ale pravda se musí prostě snést, i když ji dnes třeba někteří nepochopí. Již jsem řekl, že Tvůrce nemůže uvolnit nic jiného než Boží jiskry. Každá z nich má posléze plnit svůj úkol. Ale na Zemi existují také duchovní bytosti připoutané. Ke kameni! Vysvětlím. Kdysi padly velmi hluboko a nyní jsou upoutány k husté hmotě. Zde buď čekají, nebo se začínají měnit. To vy nezjistíte, protože trvá téměř věčnost, než při kameni dosáhnou toho, čím jste, moji milí, teď vy. Než se stanou vlastní vůlí probuzenou duchovní bytostí žijící ve hmotě. Zní to tvrdě, vím, ale pravda slouží k rozšíření vědomí.

Kristus nám vybojoval šanci na vzestup

Vám můžu gratulovat, že jste se vyvinuli až k samostatnému lidstvu. A jestliže na vás ještě vězí hrubá hmota – řekl jsem „ještě“ – pak je to tím, že jste se ve svých předchozích životech zatížili, a museli se proto narodit do hrubé hmoty.

Nyní ale máte šanci, obrovskou šanci, o níž stále mluvil Ježíš Kristus: „Přišel jsem, abych vás zachránil, přišel jsem, abych vás vysvobodil. Přišel jsem na Zemi, abych vám daroval svůj život. Budu bojovat v lásce za vás za všechny.“ A to také splnil. A vyhrál!

Jeho vítězství umožnilo, že už nemusíte být služebníky pána temna, nyní můžete pomáhat Kristu. To je zásadní a důležité!

Vaši duchovní průvodci pak spatřili ve vašem nitru, že začínáte mít dobrou vůli, snažíte se druhým porozumět a v tomto duchu občas jednáte. To všechno viděli skrze váš ód. A tehdy vám začali dopodrobna vysvětlovat vaši předlouhou cestu i to, že hmotný život se nemá žít podle vnějších událostí a vztahů. Důležitý je vnitřní růst a snaha přiblížit se zpět k Otci. A pak jste se rozhodli! Nastoupili cestu a horlivě následovali své duchovní průvodce. Začali jste hledat a duchovní průvodci vám ve hmotě upravovali směr.

Fyzickýma očima vidíte pouze hmotné, málokterým je dopřáno podívat se za hmotu a spatřit třeba auru či jasnovidně jako v krátkém filmu uvidět nějakou situaci. To umožnili duchovní průvodci či vedoucí duchovní bytosti.

Člověk nemůže být trvale jasnovidný. Nevyržel by to a nemá na to příslušnou energii. Pouze Boží poslové, aby člověka přesvědčili, mu mohou pomocí vhodných sil ukázat, že existují ještě jiné světy, sféry a říše. Ty lidé více či méně odmítají, protože je vnější svět striktně zamítá. Lékaři ještě neobjevili duši, takže věda a medicína existenci duše, tedy přesněji ducha a duše, neuznávají.

Rozdíl vibrací mezi hrubou hmotou a jemnou strukturou duše je různý. Každý z vás má totiž jinou strukturu duše. Ale Boží jiskra zůstane vždy vnějšími podněty - pohnutkami, důvody, motivy, příčinami, dojmy – nedotčená. Duševní síly se mají formovat k čistotě, a tím Jiskře umožňovat vzestup do mŭ. A musíte vyšlechtit svobodnou vůli, lásku a moudrost ze zárodečné formy do nejvyšší kvality!

Vnímání milosti Boží a urychlení vzestupu

Ideální obraz duchovní bytosti vracející se k Bohu, tedy také člověka, ukazuje, jak kráčí zahalena Boží milostí. Když se vyvíjíte, začnete si toho být vědomi. Cítíte, že milosrdenství přijímáte a využíváte.

Modlíte se: „Dnem i nocí jsme podporováni dle Boží vůle. Já bych k tomu přidal: „Děkujeme za Jeho milosrdenství.“ Duchovní bytost usilující o návrat k Bohu vyrůstá v milosti Stvořitele, a kdo ještě nepoznal, že mu bylo jakýmkoliv způsobem pomoheno, ten nežije vědomě. Zajímá se jen o to, kde se co stalo, žije negativními vibracemi.

Bůh přidává skrze Krista a Boží posly, duchovní průvodce a další mezičlánky své láskyplné síly v množství, které je člověk pro svůj vývoj schopný využít. Vylévá na něj Svou milost.

Řekl jsem, že máte milost poznat, přijmout a využít. To je záležitost nitra. Neznamená to tedy, že se stanete pozemsky bohatšími, ale že rozkvetete vnitřní krásou. Využíváním Božích milostí se stáváte silnějšími. A zase jsme u ódové síly.

Když se dívám do sálu – pro mě to není sál, ale moře různobarevných světél – když se tedy dívám do vás, pak vidím, že chcete být všichni hlazeni krásnými slovy, něžnými výroky a chváleni, že tu jste. To dělám, ale svým způsobem.

Nemůžu vám mazat med kolem úst a pravdu nechat být. To můj úkol není. Já vás mám silit, srozumitelně vysvětlovat, a pokud udělám chybu, jsem upozorněn a napравím to. Neboť pravda posiluje, pokud se žije! Zdůrazňuji,

nutné je využít, co slyšíte. Tím, že se na základě slyšeného snažím, abych neudělal tutéž chybu, využívám informací, které jsem zde slyšel. A pokud už to chybu nedělám, vlévá se do mě další síla milosti Boží. Pak mohu postoupit k zvládnání náročnějších úkolů.

A tehdy k vám ještě přistupují vyšší duchovní bytosti. Vysvětlím: Pokud jste již opustili základní úroveň a jste do jisté míry probuzeni, vstupují do kontaktu s vámi vyšší duchovní bytosti. Chtějí ve spolupráci s duchovním průvodcem urychlit váš vzestup. Co to znamená? Veškeré to harampádí, které jste doposud ve hmotě táhli s sebou a věnovali mu tolik pozornosti a energie, nechat stranou a soustředit se na to, jakým způsobem chtějí tyto pomáhající duchovní bytosti urychlit váš vývoj.

Prázdná modlitba rtů ho nezrychlí! Jak řekl Ježíš - když se chceš modlit, pak vstup do komůrky svého nitra, protože tam tě Stvořitel, tvůj Otec, vyslyší. Pokud postavíš do centra pozornosti jen Jeho a usiluješ-li o to skrze Krista, pak dokážeš odvrhnout všechny dotírající cizí myšlenky a ponoříš se s Ním skrze Boží jiskru do hovoru. Jedno, zda mentálně či slovy.

A nyní se někteří podivili, protože jsem omylem médiu ukázal na hlavu. Byl to omyl, vždyť Boží jiskra nesídlí v hlavě, ale v duchovní bytosti. Hlava, mozek jsou pouze nástroj, jak víte. Vidíte, i já mám jisté návyky, to čestně přiznávám.

Zkoušky vytrvalosti

Využití všech sil způsobem, který žádá Bůh, slouží duchovní bytosti, člověku, k získání osobní dokonalosti...

Úmyslně jsem udělal pauzu, abych vás přiměl k přemýšlení.

Nyní o zkouškách. Zkoušky pomohou vedoucí vyšší duchovní bytosti zjistit vaši vytrvalost v odolávání všemu nízkému. Často mají příčinu v zatíženích z minulých životů. Máte je zvládnout. Nepřicházejí automaticky, nebo že se někdo spontánně rozhodne vám je dát, vždycky mají důvod.

Nyní zareaguji na vaše tzv. mentální obrazy: Dokonalé duchovní bytosti už nemohou odpadnout od Boha právě díky své dokonalosti. Ale duchovní bytost, která sice získala velké duchovní bohatství dobré vibrační úrovně, kovala dobré skutky a nachází se např. ve třetím slunečním stupni, může přesto odpadnout! Proč? Protože se začne vědomě chovat negativně, a tím se zatěžuje. A dává špatný příklad slovem i činem.

Pokora

Nechci vás déle unavovat, ale jedno připomenu: Nikdy nebudte domýšliví! Nemyslete nikdy na kvalitu, kterou jste dosáhli. „Já už jsem...!“ Budte stále pokorní a děkujte Tvůrci za mnoho darů milosti, které vám dal, abyste mohli růst. Myslete na to, že je to zásluha duchovních průvodců, duchovních pomocníků i vyšších duchovních bytostí, protože s jejich pomocí jste této kvality dosáhli. I proto buďte stále pokorní!

Dobrý den, jmenuji se Petr. Nedávno jste na našem diskusním fóru komentovala můj dotaz na to, jak vznikají sny... Měl jsem za to, že sny vznikají pouze na základě vizuálních zkušeností člověka a Vy jste v komentáři přidala i video z youtube. To je přímo Vaše video? Pokud ano, tak bych Vám za něj moc rád poděkoval. Díval jsem se i na další videa a opravdu mi to rozšířilo obzory a navedlo k tomu, abych na svět kolem sebe nahlížel úplně jinak.

V minulosti jsem vždy měl takový mlžný nepopsatelný pocit, že záležitosti, které ve videích popisujete, opravdu existují a vnitřně cítil, že Bůh nejspíš existuje. Ale neuměl jsem si to přebrat v hlavě, uspořádat, dojít k závěru...

Možná i pod vlivem studia medicíny jsem vyjádřil svůj názor na sny, který byl však (když si ho zpětně čtu) pouze vědecký a zpětně se za něj stydím.

Podle mě asi není možné uvěřit v Boha díky jednomu nebo pár videím, ale jistě mi dala jistý impuls, kudy se dál ubírat a kam směřovat.

Myslím si, že moje duše se bude moct vyvíjet a hledat...

S pozdravem

Petr

KDO JE TEN NEJVĚTŠÍ MEZI NÁMI?

Cítím v duši, že jste sem přišli rádi, ne z donucení či povinnosti. I já to tak mám, a tak se všichni z našeho setkání radujeme. Díky tomu od poznání k poznání naše vibrace roste. Je to jednoduchý princip, má smysl i účel. Vaše pozemská pravidla ale vznikají často bez smyslu i účelu, a jsou dokonce protkána omyly.

Styk s duchovním světem není mrhání časem! Šťastni, že jste nezmeškali setkání, zavíráte oči a necháte na sebe působit duchovní svět. Chráníme vás. Zde neuslyšíte žádné omyly, pokud to však nezaviníte z vlastní svobodné vůle. Tady vás nic nezatíží, protože duchovní svět se dívá do vašich srdcí a vidí vaše myšlenky. Sem nechodíte kvůli nám, ale kvůli sobě, protože chcete pomoci vaší nevyvinuté duši zrát a získávat nová poznání. Naším úkolem je vás při tom podporovat, tím vám chceme sloužit. Děkuji, že jste to správně pochopili.

A nyní ke dvěma otázkám učedníků (Lk 9,46-50):

1. otázka: Učedníci: „Kdo je ten největší mezi námi?“ Učedníkům tato otázka tanula často na mysli a Ježíš to věděl. Vzal tedy jedno dítě a postavil vedle sebe. Obrátil se na ně, řka: „Ten, kdo se ujme takového dítěte, aby mi ho přivedl, ujímá se i mé záležitosti. Kdo se ujme mé věci, ujímá se úkolu toho, kdo mě seslal. Kdo je mezi vámi ve vlastních očích ten nejmenší, ten je ve skutečnosti veliký!“

2. otázka: Jan: „Mistře, viděli jsme, že někdo vyvoláváním tvého jména vyhnal zlé duchy. Chtěli jsme mu v tom zabránit, protože se nepřidal k nám.“ „Nebraňte mu,“ odpověděl Ježíš, „neboť není proti vám, je pro vás!“

Milí sourozenci, tento krátký výňatek je důležitý a jeho význam vám mohou osvětlit pouze Boží poslové. Mnoho zůstává skryto. Těchto pár vět se dá pochopit ve světle většího rámce, protože mnohé k sobě zdánlivě nezapadají.

Je třeba, abyste věděli, že předtím vyslal Ježíš učedníky, aby léčili nemocné, vyháněli zlé duchovní bytosti – zlé duchy a zdravým zvěštovali dobré zprávy. „Neberte si cestovní vaky, zlato ani stříbro, neboť hoden je dělník své mzdy.“ Tak se rozešli do různých koutů, rovněž Ježíš, a určili si místo, kde se sejdou. To ve zvěstování nestojí, ale stalo se tak.

Když se učedníci vrátili, Ježíš tam ještě nebyl, ba někteří přišli příliš brzy. Sesedli si a vyprávěli o plnění úkolů, které jim Ježíš dal. A jak to bývá u lidí, kteří ve vývoji stagnují, přešlapují na místě, sem tam něco zveličili a přibarvili, protože nepoznali, že se mezi ně začaly vměšovat negativní síly. Nabádaly toho či onoho, aby ostatní trumfnul svým úspěchem a výkonem. Když pak přišel Ježíš, poznal, co se po odloučení s nimi stalo, cítil temno.

Protože je však znal, postavil vedle sebe dítě coby symbol čistoty, svobody a pokory. Chtěl jim otevřít oči, chtěl, aby pochopili ne výtkami a ostrými slovy, ale příkladem. „Kdo mi jednoho z těchto malých přivede, ujímá se mé věci.“

Co bylo a je i dnes úkolem Ježíše Krista? Přivádět všechny domů k Otci.

Bůh Ježíše postupně zasvětil do svého ozdravného a osvobozujícího plánu, tedy toho, že chce mít všechna svá dítka doma. Právě toto chtěl Ježíš učedníkům vyjasnit. Tehdy řekl větu: „Kdo je mezi vámi ve svých vlastních očích ten nejmenší, ten je ve skutečnosti veliký!“

Protože věděl, že byli ovlivněni, a nechtěl připustit negativní reakce, použil přirovnání. Znal duchovní zákony, ale vy ne! Vy byste asi začali křičet a vytýkat. Ale to je špatně. V klidu a na příkladu to Ježíš duchovně správně vyřešil.

Termínem „ve svých vlastních očích“ chtěl ukázat na to, aby se dívali do sebe a učili se být pokornými.

Křest v Jordánu

Totéž Ježíš prokázal v Jordánu - poprosil Jana Křtitele, aby ho pokřtil. Ten mu mezi čtyřma očima řekl: „Ty chceš, abych já tebe pokřtil? Ty bys měl křtít mě!“ Pak ale Jan pochopil a učinil tak. I na téhle situaci byste si měli uvědomit Ježíšovu pokoru.

Omývání nohou

Nebo omývání nohou ve Večeřadle. Ježíš vstal, uvázal si lněnou zástěru, vzal nádobu s vodou a začal postupně všem omývat nohy. Když došel k Šimonu Petru, impulzivnímu člověku, začal se tento bránit. „Ty mi nikdy nohy omývat nebudeš!“ Na to Ježíš řekl: „Šimone, pokud ti nesmím umýt nohy, nebudeš mít se mnou podíl.“ Tehdy Šimon pochopil: „Pane, pak mi umyj nejen nohy, ale i hlavu.“ Ježíš odpověděl: „Kdo je čistý, tomu stačí omýt nohy.“ A Petr porozuměl.

Před Pilátem

Pilát se cítil mocný ve svém postavení, a když mu Ježíš na jeho otázku neodpověděl, zvolal: „Cože, ty mi nebudeš odpovídat? Mně, který má moc tě osvobodit, či nechat ukřižovat? Ty nechceš?“ Ježíš klidně odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora.“

Bohatství

Jindy Ježíš řekl: „Syn člověka nemá na Zemi ani tolik majetku, aby ho mohl použít jako polštář pod hlavu!“

Od Otce dostal úkol vzdělávat své učedníky a rozvíjet jejich mediální síly, aby pak mohli jeho učení rozšiřovat.

Pros mým jménem

Nyní se vrátím k Janovi a jeho větě: „Mistře, našli jsme někoho, kdo při zvolání tvého jména vyhnal zlé bytosti.“ Jan přes poučení Mistra nebyl zcela volný. Byl horlivý, téměř fanatický, neboť se Mistra zeptal: „Jak to, že i tento muž?“ On totiž věřil, že jenom oni vyslaní Ježíšem mohou vyhánět temné bytosti a uzdravovat. Ježíš viděl boj proti temnu z nadhledu, kdežto Jan soudil ze svého pohledu ovlivněného negativními silami. Něco podobného se stávalo v jiných situacích i u dalších učedníků, podle toho, kde měli slabiny.

Ježíš odpověděl: „Nezakazujte mu to, není proti vám, je s vámi. Je dokonce kus před vámi, protože, ačkoliv mě nezná, prosí mým jménem, ve které má důvěru. Proto vyhání zlé duchy i on.“

Chtěl tím naznačit, že Bůh mu vyjádřil svoji důvěru tím, že jeho prosbu splnil. Koneckonců se jednalo o duchovní úspěch.

Chvíle

Za žádnou pravdu na světě.

Ale jestli chceš,
za malý pětník ticha.

Je chvíle, která pólí krajinu:

Pokorný okamžik,
kdy někdo za nás dýchá.

Jan Skácel

NEVĚDOMÝ PADLÝ CHERUBÍN

Milované dušičky! Nyní přijde mluvčí jedné duchovní skupiny, která si říká „V jednotě s pánem“. Prosím, dávejte bedlivý pozor! A hlídejte se, abyste zůstali zavření, přesněji, měli uzavřenou auru! A kdo je vyspělý, toho prosím, aby vysílal vibrace lásky. Je riskantní, že sem byla přivedena tato skupinka. Mají s sebou sice více kontrolujících duchovních bytostí, ale jeden nikdy neví! Mluvčí skupiny teď vstoupí do média, ale v případě nebezpečí ho budeme muset vytáhnout z prostředníka, odebrat mu ódovou sílu, a tak vzít možnost mluvit. Umlčet ho.

Je také riziko, že zůstane částečně či zcela v médiu. Takže dávejme pozor, aby taková situace nenastala. Bratře Josefe, prosím, dialog ukonči, pokud to bude příliš chaotické a negativní! Děkuji vám všem. Musí to však být, jinak se tito sourozenci nedostanou tak snadno ke světlu a dál budou marnit život v temných sférách, což se mimochodem už děje.

Děkuji za pozornost a prosím o sílu a pomoc pro prostředníka.

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef), D = duchovní bytost

D: (povýšeně) Přicházíte vhod, vy pokrytci. Vy, co děláte společnou věc. Ano, společnou věc. Ale my bojujeme za našeho vůdce. Náš pán není nikdo menší nežli ten, který jest. Dal nám úkol: Shromážděte je a přiveďte mi je! Používejte je za nástroje. Směšný úkol kvůli těmhle pár lidičkám tady nahoře. Už jsme u nich. Uvidíme, co dokážeme! Běda tomu, kdo se nám postaví! Stojí při mně pán, ten všechno řídí. Lidé ho na Zemi hromadně následují. Běhají za ním jako za prorokem. Tak takový je náš pán. Náš pán a vůdce! Nezná slitování! Lidé se pokouší o nás něco dozvědět, co tam dole provádíme. Vydali o tom i knihy. Ale nestojí to ani za řeč. Nic nevyjde na světlo. Světlo jsme my, i když jsme tmaví. My máme tmavé světlo. Někdy bolestivé. Ale vítězství bude naše!

V: No jo.

D: Co? Co? Chci tu být sám. Nikoho nesnesu!

V: Ty ses nám teď představil a mluvil k nám. Poslouchali jsme tě. Říkal jsi velmi pyšná slova, velice pyšná!

D: Tady někdo je? Nikoho nevidím!

V: Chtěl bych ti pomoci. Rozhlédni se, podívej se vlevo i vpravo!

D: Vidím jen pilně pracující kolegy. Jsou tu všude.

V: Existuje důvod, žeš byl k nám přiveden. Podívej se pořádně, máš jiné oči! Vidíš? Je tu hodně lidí, kteří ti naslouchali. Slyšeli, co jsi říkal. Byla to velmi pyšná slova a hodně domýšlivá!

D: Ale, ale, maličký, něco ti řeknu! Ty chceš kritizovat a napadat našeho pána?!

V: A kdopak je ten tvůj pán?

D: Můj pán je můj velitel.

V: Jak se jmenuje? Zeptej se ho!

D: Nemusím se ho ptát, vím to. Ale ty to nevíš!

V: No, mám tušení. Očekával bych, že to vyslovíš!

D: Nemůžu být neuctivý, vzepřít se přání vůdce, vždyť mě slyší. Proto je tak důležité, abych mu stále uctivě a poslušně sloužil.

V: Ale teď jsi byl přiveden sem. A máš skupinu ochránců.

D: Ano, hodně jich je!

V: To, že jste sem přišli, mělo důvod. Nebo ne?

D: Existuje mnoho důvodů - třeba ovládnout lidi.

V: Ty chceš sbírat lidi?

D: Samozřejmě! Kvůli tomu jsme sem byli přivedeni!

V: Kdo ti dal takový úkol?

D: Zase chceš slyšet to jméno. To slovo neřeknu, zkrátka můj velitel.

V: Dobře, nechme to být. Ale můžeš nám říct, jak ses tam cítil? Vyprávěj o svém životě.

D: (už méně povýšeně) Nejdřív mi ale musíš slíbit, že postavíš zvukotěsnou olověnou stěnu. Aby mě velitel neslyšel!

V: Ano, poprosíme, aby se tak stalo. Ať ho neslyší!... Teď smíš mluvit!

D: Ručíš mi za to!

V: Ano, já jsem také jen mluvčí. Ale tohle ti příslibit můžu!

D: Dobře, zaručil ses, pak se ptej!

V: Jaký život tam vedeš? A také povyprávěj o celém svém životě.

D: Mám utlumenou paměť. Než jsem propadl pýše, patřil jsem do chóru cherubínů. Teď to vím zcela jasně!

V: Měl jsi tedy mimořádné postavení!
D: To mám i teď, ale u jiného pána.
V: A proč jsi k němu šel? Život předtím ti nevyhovoval?
D: Každý, kdo je vysoko, chce přece ještě výš a usiluje o vyšší post se vší
urputností a energií.
V: Ty nechceš mít žádné hranice směrem nahoru?
D: Víš, co chci? Chci být zástupcem pána. Druhý v pořadí, hned za ním.
V: Vidím, že máš vysoké ambice.
D: Uvažuješ chybně, trochu do tebe vidím. Jsi křesťansky založený?
V: Ano, to je pravda!
D: A já jsem zase na straně svého pána.
V: Pro nás je to Ježíš Kristus, syn Boží.
D: (odmítavě) Ten zrádce? Dej mi s ním pokoj!
V: Kdo že je zrádce?
D: Ježíš Kristus.
V: Proč?
D: Zradil nás! Porazil! Kvůli němu už nesmíme dělat co dřív, co se nám líbí.
V: Ale to je pro vaše dobro!
D: Dobro? Tak dobře poslouchej! Pro mě bude nejlepší, když se dostanu
k moci! Pak se nám všem povede dobře.
V: Ale moc jistý si tím nejsi, protože jinak bys sem nepřišel, abys vyprávěl.
A my ti nasloucháme a chceme, aby to bylo jinak.
D: Bohužel jsem se odvážil příliš. Nezapomeň na jedno: každý z těch přive-
dených se také chce dostat na druhé místo vedle našeho pána! Proto
jsem chtěl tu olověnou stěnu.
V: Co chceš tou stěnou dosáhnout?
D: Aby neslyšeli, že to chci také.
V: Neslyší tě, tak vyprávěj.
D: Kéž bych ti mohl věřit!
V: Ale ano, mně můžeš věřit!
D: Tak dobře! Matně si pamatuji, že jsem žil krásný život. Jenže já nebyl
spokojený.
V: Byl jsi věřící člověk?
D: (rozhořčeně) Já člověk nejsem! Co tě napadá! Jsem vedoucí u svého pána.
V: Ano, to je tvoje utkvělá představa!
D: Představa to není. Mám tam u nás dole velkou moc.

V: Jak se projevuje? Chodíš k lidem a našeptáváš, aby...

D: Ne!

V: Co tedy děláš?

D: Máme jich tam milióny a milióny, tam u nás v temných sférách. A když jim řeknu: „Poklož se mi!“ nebo „Natluč tamhle tomu!“, tak to musí udělat.

V: Pak jsi služebník špatného pána.

D: Vždyť jsem řekl, že ho chci zastupovat.

V: To nebude tak úplně pravda, protože někde v koutku srdce si přeješ, toužíš, aby se už něco změnilo. Máš toho dost, jinak bys k nám nepřišel.

D: No, úplnou nepravdu nemáš. (ujišťuje se) Je ta stěna pevná?

V: Ano, je.

D: Úplnou nepravdu nemáš! Celá banda pořád mezi sebou bojuje, protože všichni máme stejný cíl. Ale neděje se nic, pořád jen slibují a posmívají se nám. A toho má jeden časem dost, vždyť to trvá tisíce let, celé eony.

V: Tak dlouho už jsi pryč?

D: Já jsem odpadl.

V: Takže jsi odešel hned s Luciferem.

D: Šel jsem s ním ... do druhých sluncí ... ano.... když jsme odpadli, byli jsme v letargii. Jako mrtví. Nemohli jsme myslet, mluvit, jednat, ani se hýbat.

V: Ale ve tvém srdci se jednou něco pohnulo, nějak povzbudilo, takže jsi začal myslet jinak a přál si něco jiného.

D: Nejvíc přemýšlím o tom zrádci, proč k nám přišel a našeho pána porazil.

V: Ty si myslíš, že Ježíš Kristus, syn Boží, je zrádce?

D: (rozhodně) Ano, zradil nás, vzal nám postavení a moc!

V: Přesný opak udělal! Obětoval svůj pozemský život, abyste směli opustit svého pána, kterému, jak ještě teď věříš, musíš sloužit.

D: Pak ... (opatrně se ptá) Je opravdu ta zeď zvukotěsná?

V: Ano, nepropustí nic.

D: Pak nás náš pán špatně informoval.

V: Ano, to dělá pořád.

D: Je lhář, chceš říct?

V: Ano, je otcem lži.

D: To je závažná informace, důvod pro změnu ... Kdybych – kdybych už nemusel zpět, kdybych se osvobodil od...

V: Nemusíš říkat kdybych. Ty smíš, opravdu se můžeš stát svobodným. Ručím ti za to! Pokud budeš litovat toho, cos udělal, i toho, žes sloužil

knížeti temna. Když to bude upřímné a řekneš, že bys chtěl vést jiný život, pak ti bude pomoheno. Přijdou světlé duchovní bytosti a odvedou tě s sebou.

D: Ano, máš pravdu, jenže já se děsím průchodu hmotou.

V: To víš, k tomu musí být odvaha!

D: Dobře řečeno. Cherubín a hledá odvahu. Tu jsem měl kdysi vrozenou.

V: Tak ji musíš znovu získat zpět. Pros Boha, aby ti dal sílu to zvládnout.

D: Jméno, které jsi teď vyslovil, jsem velmi dlouho nepoužil.

V: Stojí to za pokus!

D: Chtěl bych tě o něco požádat: Jestli nechceš být zrádce, přiveď i ostatní dovnitř! Řekni tomu světlému dobrému muži, tomu služebníkov, našemu průvodci a kontrolorům, ať jdou všichni dovnitř.

V: Ano, mohou s kontrolními duchovními bytostmi vstoupit. Vždyť mají stejnou potřebu jako ty.

D: Ale já jsem trochu dál než oni. Už začínám být v obraze ... nechci se již nechat v žádném případě oblbovat. Nechci, aby mi lhář rozkazoval.

V: To je chvályhodné.

D: To jim chci říct, že všichni žijeme v systému plném lží, protože všem dávají falešnou naději stát se druhým. (trochu vzrušeně) Už jsou tady!

V: Musíš mít sílu a odvahu s nimi mluvit tak, jak jsi to teď řekl!

D: Ach, kéž bych měl jen víc odvahy. Ale musím to dokázat.

V: Máš odvahu!

D: Kéž mi Bůh dá k tomu sílu! Ted' už to řeknu sám. (nesměle) Ale vlastně trochu lžu, protože si nejsem moc jistý tím, že mi Bůh pomůže.

V: Důvěřuj. Začni být kurážný, pak ti může být pomoheno! Musíš mít prostě důvěru. A pokoru.

D: (stísněně) Když já mám moc špatné svědomí! Rozumíš tomu?

V: Rozumím, jenže špatné svědomí nyní odlož! Měj důvěru! Dívej se dopředu, a ne zpátky!

D: Milí kolegové, milí přátelé, i vy kontrolní ..., kteří jste nás sem nahoru přivedli! Říkám nahlas a zřetelně: Byli jsme dlouhé eony naším pánem obelhávání. – (vylekán a náhle ustrašeně) Ne! Míří na mě!

V: To nesmí!

D: (ulehčeně) Už je mají zase pod kontrolou. (obrácen k přivedeným kolegům) Vy-světlím vám to stručně: Naším vládcem je Satan a jeho žena Satana. Oba nás obelhávají, chtějí, abychom jim sloužili a pomáhali v jejich zlotřilostech.

Bylo mi tady vysvětleno, že jsme jejich nástroji a nikdy se stát zástupcem velitele nemůžeme....

To ale mám zlost! Věříte? Ptají se mě, jestli mám pro to důkazy! (rozhodnut)

Tak tedy: Dostali jsme někdy něco dobrého od našeho pána? (zcela razantně) Už to není můj vládce! Není! Ne a ne! Byli jsme někdy pochwáleni? Chvála! Cha! Tu jsme slyšeli, jen když jsme udělali něco odporného!

... Hýbou se ... Jsou přece jen ještě egoističtější než já!

V: Ano, ale všichni mají své pomocníky a těm se chtějí svěřit.

D: Tam to vře! Diskutují mezi sebou. Teď někteří přicházejí dopředu a říkají: „Máš pravdu! Už mu také nechceme sloužit, chceme mít jiného pána!“

A ptají se: „Kdo je ten „jiný pán“? Pomoz nám!

V: Syn Boží, Kristus, je ten jiný Pán.

D: Ó já! Zadělal jsem si na problém, protože se ptají, proč jsem ho tedy nazýval zrádcem. Vidíte? Já se provinil!

V: Věřil jsi, aniž bys prověřoval!

D: (energicky) Takže krátce, kdo je pro, abychom přešli na druhou stranu? Ty! Ty také! ... Ještě dva! Jenže tihle, (zděšeně) ti odtud utekli! Dva nejdou s námi! Prozradí nás!

V: Nemusíš se bát!

D: Škoda, velká škoda, že jsem neměl dost síly, abych je přesvědčil! Takže Kristus je teď náš Pán! Ale máme prosit za odpuštění, říká tento bratr! Když jsem s ním hovořil, vzbudil ve mně důvěru, že Kristus je náš Pán. Kdo je proti? Kdo je pro? Všichni jsou pro! (ulehčeně) Dobře! Ještě máme za úkol litovat svých přečinů.

V: A to z celého srdce! Upřímně.

D: Zachytil jsem myšlenku a nevím, zda je světlá nebo jestli přichází zezdola! „Jsou to všechno bývalí cherubíni?“ Ne, nejsme! Jsou tu knížata a další vysoké duchovní bytosti, které se kdysi spojily a odešly s Luciferem. Podle hierarchie jsme se sdružili v různých sborech a odešli společně s Luciferem, dnes Satanem. „A nyní (směřováno na misionářské duchovní bytosti), moudrý anděli, co máme dělat teď?“ Modlit se! Aha. Ale potřebujeme pomoc, sami to nezvládneme!

V: Ano, budeme se společně pevně modlit a prosit, abyste dostali sílu.

D: To udělejme. Ale rychle, jinak zase přijdou jiné myšlenky, neboť satanské síly už zase hrozí obušky.

V: Už vás nesmí zranit!

D: (kajícně) Jsem rozrušený. Pane Bože, skrze Krista, jehož uznáváme jako svého nového krále a Pána, prosíme Tě o odpuštění, že jsme před eony, eony, eony let od tebe odešli pryč k tomu, kdo nás pokrytecky obelhával, protože chtěl, abychom ho podporovali. Nechceme už být takoví, toužíme Tobě v čistotě a pravdě sloužit. Prosím, odpusť nám, daruj svou milost a pomoz, když se blíží pokušení! Máme strach, že nás napadnou! Pomozte i vy, vysoké mocnosti! Jsme odedávna vaši sourozenci! Pomozte nám!

V: Podívej, přicházejí vysoké duchovní bytosti. Vezmou vás s sebou a pomohou vám!

D: (kajícně) Nebude to jednoduché, skrze hmotu! Ale s Boží pomocí to zvládneme, že ano, přátelé, (radostně) smím vás teď tak nazývat? Už si nejsme soupeři! A tobě děkuji za vysvětlení. Jsem rád, že se moje tíseň rozplynula. Cítím se volnější. Rozumíš tomu?

V: Ano, já tomu rozumím.

D: Neumím si ještě představit nebýt pod tlakem a nebýt špehován, neotročit a donekonečna sloužit.

V: To je teď všechno pryč.

D: (radostně a s úlevou) Vidím mnoho vznášejících se duchovních bytostí! Kdo jsou, nevím, ale těším se, až k nám přijdou. (po krátké pauze a marné snaze opustit tělo média za trhavých pohybů a bolestivého sténání)

V: Co je? Co chceš říct?

D: (trochu zoufale) Nemůžu ven z těla!

V: Ano! Chceme ti pomoci. Chceme se všichni sebrat a pomoci, abys mohl vyklouznout z těla, abys našel cestu, kterou si ze srdce přeješ. Má to tak být!... (duchovní bytost může vypůjčené tělo média konečně opustit)

*

Nebojte se, vše už je v pořádku! Provinilé duchovní bytosti byly těmi kontrolními odvedeny tam, kde se budou vzdělávat. A pak nastoupí náročnou cestu skrze hmotný život. Děkuji vám za vaši bdělost, že jste zůstali uzavření, a slibuji, že už něco tak náročného nepředložím. Bylo to pro mnohé z vás asi příliš. Proto prosíme našeho nebeského Otce:

Otče lásky, dej sílu těm, kteří mají potíže, nebo se dokonce potýkali s úzkostí! Pomoz jim a daruj milost skrze Krista, našeho Pána! Děkujeme Ti, že jsme společně pomohli osvobodit duchovní bytosti, které, jak samy řekly, byly po předlouhou dobu lapeny. Prosíme, aby se jim vedlo lépe a mohly žít v míru, pokud jim to jejich zatížení neboli karma dovolí.

Otče lásky, jsi spravedlivý i k Tvému druhému synovi. Vráti se, jak Kristus řekl, ale jako poslední. Neboť způsobil duchovní smrt a je duchovní smrtí. První budou poslední. Duchovní smrt pomine, budeme žít ve věčnosti skrze Krista, našeho Pána, ve Tvé věčné blaženosti. Tak se staň ve vši Tvé nejsvětější vůli! Plni radosti a vděčnosti odvážně kráčíme našemu životnímu cíli blíž. Děkujeme Ti, Otče, tobě, Kriste, i vám, světlé duchovní bytosti, že smíme sloužit, darovat lásku, naši malou lásku. Však mnoho malých lásek udělá mocný ohňostroj. Jsme vděční, že nám, Otče, dáváš milost, kterou náš vývojový stupeň dovolí. Děkujeme Ti za síly potřebné právě pro sourozence, kteří sem přišli z temných sfér a nyní chtějí do světla.

Děkuji vám za účast, za společné působení. Žijme vědomě, usilujme být Tobě, můj Bože, blíž.

Díky své aktivní lásce k bližnímu a víře v lásku Boží, skrze svou víru a lásku v Krista, jakož i ke svému duchovnímu průvodci a k dalším duchovním pomocníkům můžeš postavit most do světlých nadzemských sfér. Přes něj nás můžeš dosáhnout a my můžeme k tobě.

Zůstávej zejména v důležitých životních situacích klidný, vyrovnaný a silný, protože pak můžeš svým slabším sourozencům pomoci z temnoty energií a duchovním světlem.

Duchovní pravdy jsou k tomu, aby se je člověk nejen dozvěděl, ale také prožil a zažil. Také aby o nich svým chováním podal svědectví.

SEŠLU VÁM POSLY

Věřím, že i v budoucnu budeme spolupracovat navzdory mnohým překážkám či osobním problémům, které vám připravují negativní síly. Neboť kdo směřuje ke světlému, k pravdě a věčnému životu, na toho je stále útočeno, a to i v drobnostech. To stále mějte na zřeteli!

Společenství vedené Božími posly

Bůh ustanovil pro Zemi zákon, skrze který mohou pozemšťané vstoupit do kontaktu s Jeho duchovním světem: bude se tak dít pomocí poslů Krista. Proto Ježíš Kristus řekl: „Sešlu vám posly a ti budou s vámi až do konce existence Země.”

Bohužel je dnes na Zemi jen málo míst, která umožňují sdělování informací. Ale vaše společenství je jedním z těch, v němž poselství předávat můžeme. Je založeno na vás, na každém z vás a také na vašich duchovních průvodcích. Bez nich byste zde nebyli a my bychom neměli možnost sdílet s vámi Boží pravdy, poselství, upozornění, ani pomáhat při disharmoniích.

Společenství vedené Božími posly je bohužel a naplňuje se skrze něj Kristův příslib a poslání. Před lidmi, kteří o nás vědět nechtějí, se neprojevujeme. To je vaší úlohou! Tak zapadá jedno kolečko do druhého, pak společně plníme úkol.

Musíme vstoupit do hmoty, abyste nás mohli vidět. Vás prosíme, abyste nás pak navenek zastupovali. Prosím však, abyste toto společenství nezradili, abyste jednali moudře. I prostřednictvím knih můžete určitým sourozencům přinést sílu, požehnání a pomoc seshora.

Vřele děkuji sestře Gisele, Josefíně, Pavle a jejímu manželů Františkovi a všem dalším, kdo se snaží duchovní pravdy v podobě sešitů rozšiřovat. Děkuji i ostatním dobrovolníkům, neboť dobrovolnost drží toto společenství pohromadě.

Je důležité, abyste se účastnili pravidelně. Podstatná je i mlčenlivost ohledně komunity, nezveřejňovat tak, abyste ji ohrozili či aby se vám lidé

vysmívali. Pokud sourozence zasvěcujete do duchovních pravd neboli ve vzájemném respektu jim je předáváte, stáváte se vy i vaši duchovní průvodci pomocníky Krista.

Staráme se o uzdravování vaší duše, i takový slib dal Kristus těm, kteří ho následují. Nám, poslům, nejde o nás, nýbrž o vaše uzdravení! Hlavní ale leží na vás, to rozhodne, zda vytouženého cíle dosáhnete!

Ježíš Kristus řekl apoštolům: „Běžte do světa...!“ Tím mínil: „Řekněte všem, co jsem vás učil.“ Tento úkol je i náš: působit na Zemi jeho jménem. To činíme s vděčností a láskou.

Nauku lásky Ježíše Krista rozšiřujeme na Zemi v tomto společenství už po desetiletí. Tento úspěch je váš i náš. Vás jmenuji jako první, protože jste byli dobré vůle a předali mnoho z duchovního učení. Kdybyste mohli vidět, kolik sourozenců, které jste znali i neznali, je u nás v nadzemských sférách, pak byste tento úspěch dokázali změřit. Jsme s vámi velice spokojeni! Víme totiž, že jste vystavováni stálým atakům negativních sil, a přesto nezmeškáte příležitost duchovní pravdy šířit.

Jsou však mezi vámi i tací, kteří se za duchovní pravdy schovávají a nepředávají je tak, jak je učí Boží poslové! Překrucují je, přidávají vlastní názory, takže z toho činí pravdy poloviční! Pak by bylo lepší, kdyby raději mlčeli! Vždyť to znamená přítomnost Satana a jeho pomocníků v jejich blízkosti! Způsobují strach, a to pro jejich duchovní stav není dobré.

Je důležité mluvit pravdivě, krátce a srozumitelně. Ale mnohdy zapojujete vlastní myšlení a chtění, ovšem tím dáváte možnost zásahu negativní straně. Nelze vést rozvláčné a dlouhé rozhovory, protože bývají zdrojem chyb. Známe každého z vás, umíme číst vaše nejtajnější myšlenky. Přestože chybujete, je důležité, abyste zůstali ve společenství s Božími posly. Potřebujete duchovní ochranu, je dokonce nutná, protože vlivem vaší svobodné vůle se často dostáváte do těžkostí, a z nich se bez naší pomoci nedostanete. Proto žádejte, prostě modlitbou o pomoc a vedení.

A kdo vás vede? Vaši duchovní průvodci a jim nadřízené vedoucí duchovní bytosti. Jména znát nepotřebujete. Ale toto společenství vede Josef z N.

Negativní síly vám vsugerují dokonce i to, na co se máte dívat. Sledujete-li něco, co se vám nelíbí, začnete negativně myslet a jednat. Proto je i zde pro vás vedení důležité, takže prostě: „Prosím, osvobod mě od následků toho, nač jsem se díval!“

Když bohuľibě myslíte, přejete si a jednáte, jste posilováni. Pokud myslíte negativně, ztrácíte ochranný pancíř a pak se jen těžko dostáváte ven z této smyčky negativních sil.

Deprese

Deprese vám není neznámá. Je to skutečnost, která je podněcována negativními bytostmi, jde o předstupeň posedlosti. Při ní se duševní struktura zatemňuje, přestože to vůbec nechcete nebo nechápete. Pokud je někdo v takovém stavu odvolán, je pro jeho duchovního průvodce velmi těžké ho z těchto pout osvobodit. Proto myslíte stále pozitivně, jasně, bohuľibě. Často jsou dokonce jisté příznaky negativního vlivu předem dané.

My, Boží poslové, se vám snažíme jasně říci, že často i zcela malé příčiny mohou vyvolat velké důsledky, kdy se lidé stanou depresivní a padají do tenat temna, do posedlosti. Víme, že lidstvu chybí duchovní znalosti, dnešní stav Země je toho důsledkem. Půjde-li to takhle dál, bude se to stále zhoršovat. Pak bude platit: „Šťastný ten, kdo je už ve světlém nadzemí a nemusí se toho účastnit.“

Analýza pozemského života bytostmi různé vyspělosti

Když přijde duchovní bytost do nadzemí, soudí sebe sama. Vysvětlím: Vyspělý, tedy duchovně zralý člověk, seznámený s duchovní naukou je svým vlastním soudcem. Bude sice obklopen ochrannými průvodci a vedoucími duchovními bytostmi, ale nepůjde k soudu jako ti, kteří vyvinuti nejsou, nebo ti, co promarnili možnosti a holdovali životu.

U vědomého dojde při sledování panoramatu svého pozemského života k rozhovoru ve stylu: „Vidíš, já ti to říkal, cítil jsi to, a přesto jsi chyboval.“ A svěřenec zareaguje, svoji chybu uzná. Lidstvu chybí vědomá kontrola.

U nevyvinutého je postup jiný – a to lidé stále nevědí: musí předstoupit před anděla soudce, ale ostýchá se před ostatními své chyby přiznat. Avšak v nadzemských sférách neexistují tajnosti, vše je zřejmé! Jak Ježíš řekl: „Dokonce i na střeších bude vše očividné!“ (pozn. redakce: viz Lukáš 12,3)

Význam lítosti a náprava chyb

Přejdeme k záležitosti, o níž mnozí nechtějí nic vědět - o vývoji žalu, lítosti. Lítost ze Země téměř vymizela. V nadzemí je to ale nástroj hlodající v duši. Jen skrze ni se může docílit odstranění zátěží, pout, omylů a potíží.

Ti, co jsou zralí, se snaží to napravit sami skrze vzájemné odpuštění, napravení. Ti druzí na sebe přitahují nutnost dalšího vtělení, což ale znamená, že jejich ochranný anděl na ně bude čekat, až se svěřenec probudí.

Někdy je třeba kontakt s duchovním světem, aby dotyčnému pomohl poznat, že už nežije v těle. To slyšíte v hovorech s nevědomou bytostí.

V dalším případě hrozí nebezpečí, že duchovní bytost vystoupí z nízké sféry a vydá se do blízkosti Země. Pak se stává připoutanou k Zemi, což pro ni představuje jednu z nejtěžších životních podmínek. Protože kdo vládne Zemí? Satan a jeho přísluhovači! A ona se stane jejich nástrojem. Tak vzniká většina vašich pokušitelů; jsou horší než Satan, Belzebub a další, protože se vám podobají, jsou naladěni na stejné vibrační úrovni. (A my to zase máme s vámi těžší, protože žijeme na zcela jiném vibračním stupni.)

Selhání pálí v duši. Vyjádřím se velice tvrdě: Mnoho pozemšťanů má například možnost chovat se k bližním laskavě, ale nečiní tak. „Kdo je můj bližní?“ byl tázan Ježíš. „Všechna Boží stvoření,“ zní naše odpověď. Pro-marnění šance se těžko dohání. Jste-li požádáni o pomoc a zjistíte, že pomoci můžete, pak pokud tak neučiníte, budete se s tím v nadzemských sférách špatně vyrovnávat. Když pomoci nemůžete, prostě, ať dostane pomoc odjinud – proto jsme tady my, Boží duchovní bytosti, vždyť zákon lásky je ten nejvyšší. Od něj se odvíjejí všechny ostatní zákony a učení. Chcete-li dosáhnout cíle, pomáhejte ostatním, což vás samotné povede k dokonalosti.

Děkuji za každý závan životní radosti, neboť Bůh ti ji nedává kvůli zásluze, ale z otcovské lásky a milosrdenství.

Vždy, když cítíš hněv, nejdříve mysli na následky.

Konfucius

DOBŘÝ PASTEVEC SHROMAŽDUJE, TMAVÝ ROZHÁNÍ

Matka Země mě pověřila, abych k vám promluvil. Odložte světské myšlenky, pak pochopíte vibrace mých myšlenek a využijete je.

Svět sténá, úpí a lidé se ptají: Co se to jenom na Zemi děje? Nic není dobrého, veškeré sliby se časem vytratí do ztracena, vše protéká lidem mezi prsty a pozitivní myšlenky se vypařují. Co je to?

Bůh, Tvůrce všeho, stvořil vše v harmonii. Rušícím faktorem na Zemi je člověk a za ním temnota. Lidstvo nechce vědět, nechápe, odkud pochází zlo a negativní myšlenky. Milovaní, mnohokrát jste slyšeli o rozmanitosti duchovních bytostí a žijete v době, kdy to již bije do očí. Jen lidé to nevidí, neslyší a necítí!

Mnoho lidí se snaží jít za dobrem, jsou na duchovní cestě, a přesto si nevšimnou, že do jejich života vstoupilo něco, co dalo jejich životu jiný směr. Založili jiné duchovní skupiny, ale ty nemají duchovní bytost, která by je ochraňovala. Děti, prověřujte! Jak to dělal náš Pán a Mistr? Shromažďoval ovečky, poučoval a vedl je. Každíčkou zatoulanou přivedl zpátky, tak dobrý to byl pastýř.

A temný? Sladkými slovy a dary lákal ovečky pryč. Dával jim nejlepší jídlo, nejlepší trávu, šťavnaté dlouhé stonky a mezitím je odváděl ze stáda. Rozumíte? Každá ovečka – tím míním člověka – má nějakou slabost, kterou temný okamžitě využije. A ještě vysílá myšlenky: „To si nemusíš nechat líbit, tohle přece nemusíš poslouchat, na to jsi příliš dobrý...” A lidská ovečka nepozná, kdo za tím vězí. Bolí mě, že už pár z vás tu není s námi – zavolejte je zpět! Sdělte jim, že já jsem ten, kdo vás smí vést, kdo přináší Boží požehnání, že z mých slov pramení láska. Ať si pustí film, který v sobě mají uložený o době, kdy do stádečka patřili a vedl je Mistr.

O toto sdělení mě požádala Matka Marie, která společně se svým Synem opatruje stádo v lásce, čistotě a pokoře.

Čím výše v životě vystoupáte, tím víc poznáte, jak malý je člověk ve srovnání s velikostí a všemohoucností Boha. Jak předlouhá cesta je zpět. A přece je to váš cíl. Nekonečná je Boží láska: promíjí každému dítěti, podá mu ruku a říká: Vrať se zpátky! Cesta tě má přivést do duchovní domoviny!“

Děti, všeho dosáhnete pouze s Boží pomocí. Pamatujte, že můžete být Jeho nástrojem. Vaše vzory – Ježíš Kristus, Matka Marie žili ve hmotě zahalení pozemskou tmou. I oni byli pokoušeni silami temnot. Přesto život prožili ve velké pokoře a s vědomím, že jsou nástroji Boha. A vy? Jste vděční za vše, co jste obdrželi? Co je důležitějšího než držet pospolu! Nehledat chyby druhých. Co by se stalo s lidstvem, kdyby tak činil Bůh? Podejte si ruce, zapomeňte, co vás trápí, chovejte se jako opravdová dítka Boží. Prosím, řekněte společně se mnou: „Tvá vůle se staň, ó Pane!“ Amen.

Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a milující, tím lépe poznáš pravou vnitřní podstatu své existence.

Pokud ti nestačí to, co ti vesmír posílá, pokračuj v práci na sobě samém, aby ses stával více světlem, více láskou. Neboť podle zákona rezonance můžeš do svého života přitáhnout jenom to, co obsahuje přibližně tolik světla a lásky jako ty sám...

Antoine de Saint-Exupéry

Tvůj vlastnoručně vypracovaný osud nemůže být silnější než ty sám! Jsi silnější než každá příčina, kterou jsi vytvořil. Vyjít můžeš sám – když chceš!

VNITŘNÍ CESTA K NESMRTELNOSTI

Milí sourozenci!

Dnes se budeme zabývat vnitřní kvalitou života, učením Ježíše Krista, životem v karmě a osvobozením se z ní.

Žije člověk jenom jednou? Pozemšťané věříci na pouhý pozemský život jednoznačně odpoví: „Ano, končí to posledním výdechem.“ Ti duchovně zralejší vědí, že zatížený člověk na Zemi odžívá více životů, a to tak dlouho, dokud se neosvobodí z kola znovuzrození, tedy z karmy. Dokud nesplatí zatížení z dřívějších inkarnací. Ježíš to vysvětloval takto: „Ujišťuji, že odtud nebudeš propuštěn dřív, než zaplatíš do posledního haléře.“ Myslel tím zákon karmy, zákon viny a pokání, kterému neunikne nikdo – ať věří či nevěří na Stvořitele. I když věříci má tu výhodu, že mu může být snáze pomoheno osvobození dosáhnout.

Ti, co na karmu nevěří, mají před sebou výukovou cestu delší o dobu, dokud nejsou schopni ve stavu pokory přijmout rady Božích pomocníků. Pak jsou ochotni pracovat na odstranění svých zatížení. Ve společenstvích původních křesťanů byla nauka o znovuzrození úplnou samozřejmostí. Obsahovala ho i Ježíšova nauka lásky; v evangeliích ji najdete v pasážích o Janu Křtitelovi: (Marek 6,14-15, Lukáš 9,7-8, Matouš 17,10-13), v nádherném podobenství o marnotratném synu ukazujícím dlouhou cestu znovuzrokování nebo v podobenství o bohatém hodovníkovi a chudém Lazarovi. Velký význam má také vzkříšení Lazara, obzvláště rozhovor s Martou, a situace, kdy Lazar dostal od Ježíše po oživení novou možnost napravit své chyby.

Bohužel mnoho výpovědí na toto téma bylo vlivem negativních sil odstraněno. Přesto vše prosvětluje světlo pravdy o možnosti odčinit své chyby i zákon lásky Stvořitele.

Kdybychom nevěděli, že jsme byli stvořeni jako čisté bytosti, v duálech, ale že jsme bohužel záhy odpadli od Stvořitele, a tím se zatížili, protřečil by strastiplný pozemský život všeobjímající lásce Otce. Jen ti, kdo cítí, že jejich trápení jsou důsledky jejich vin a že pouze vlastní pílí mohou Stvořitele opět

najít, jedině takoví strasti přijímají a uvědomují si význam svého pohnutého života. Proto volám: Mějte odvahu a důvěru! Když budete Ježíše Krista následovat, nenechá vás nikdy samotné.

Zákon karmy tvoří základ učení lásky Ježíše Krista. Zahrnuje dobu před narozením i pokračování života po odchodu, inkarnaci a reinkarnaci. Potvrzení o tom podali např. Kant, Plato, Schiller, Goethe, Shakespeare a další. Ti všichni cítili, že jsou ztělesněné duchovní bytosti, které přišly lidem Země pomoci. Ukažte proto i vy svým spoluobčanům vnitřní cestu k nesmrtelnosti. Je to cesta osobního idealismu, cesta, kterou kráčeli původní křesťané. S jistotou vás povede do božské domoviny.

To také řekl Ježíš Kristus: „Já jsem ta cesta, já oznamuji pravdy, které vedou k věčnému životu! Následujte mě!”

Otče nekonečné dobroty, nekonečného milosrdenství, nekonečné lásky.

Dnes Ti chci poděkovat:

- za mou existenci, která mi byla dána pro mé duchovní učení.

- za mou rodinu, v níž mám příležitost znovu objevit, že jsou to duchovní bytosti, s nimiž mám splatit své dluhy a chyby kdysi vzniklé.

- za přátele, kteří mě milují a podporují, a také za nepřátele, kteří mi dávají drahé lekce.

- za fyzické zdraví, které mám, a také za nemoc, která mi připomíná, abych si byl vědom hodnoty svého těla a staral se o ně.

- za duševní zdraví a za to, že se učím sledovat své myšlenky, teď když tuším, odkud přicházejí.

- za šťastné chvíle, v nichž se cítím výjimečný i za náročné okamžiky mého života sloužící mému vývoji.

- za možnost pomáhat, díky níž jsem schopný zapomenout na sebe, protože Tys, Otče, zdrojem všeho.

Jednoho dne jsi mě stvořil a ve své nekonečné moudrosti a spravedlnosti mě obdařil svobodnou vůlí, takže si mohu hledat vlastní evoluční cestu.

*Děkuji ti, Otče, za všechno, cos pro mě udělal,
děkuji za tvou nekončící lásku ke všemu a všem.*

Chico Xavier

ZÁKON ÓDOVÉ SÍLY

Duchovní svět vlastní prostředky a cesty, jak skrze Boží zákony dojde pomoc, láska a Jeho smilování k těm, kteří to potřebují a upřímně o ně prosí. Nic ale nejde bez síly. I vy potřebujete neustále k vašim činům, myšlení, cítění a jednání sílu. Odkud přichází? Ano, správně, od Boha. Veškerá síla v Něm nejen leží, ale i z Něho proudí a neustále se mění do takové podoby, jakou Jeho dítko potřebují. Žijeme v proudu Boží síly a Božího světla. Bez Něj byste nemohli ani zvednout ruku: potřebujete impuls, ten předáte vlastnímu duchu a ten pak obdrží Boží sílu v zárodku.

Takže v zákonu ódové síly tkví původ vašeho vývoje, návratu skrze Krista k Bohu. Ovšem pokud budete sílu správně používat. Nositelem ódové síly je neustále duch neboli Boží jiskra. Kdybyste byli vysoce vyvinutí, mohl bych mluvit jen o vzkříšeném duchu, neboť i vy budete jako Kristus vzkříšení. Kdy – to záleží na každém z vás. Pak budete nesení proměněným tělem a toto tělo bude podobné tělu Kristovu. Poukázal jsem do daleké budoucnosti každého z vás. Přesto už nyní existuje váš obraz v domovině, kde budete s Bohem žít v souladu, až oschnou všechny slzy radosti, že jste se z vlastní vůle a úsilím vrátili.

Už jsem řekl, že nositelem ódové síly je váš duch. Právě z toho důvodu můžete rozvíjet svoji vůli. A vůle je síla. Je-li váš záměr v souladu s Bohem, budete skrze ódovou sílu vedeni k jeho realizaci. Proto se vždy od začátku snažte dostat do souladu s božskou silou. Každý může Boha opravdově prosit: „Otče, dej mi sílu, tentokrát to myslím vážně, velmi vážně. Chci použít veškerou sílu, abych se k Tobě navrátil. Pomáhej mi, prosím!“ Jakmile toto vyslovíte, přísun ódové síly zesílí. To není plácání do větru, toto je skutečnost. Buďte si takové síly vědomi a používejte ji. Je-li vaše vůle v souladu s Boží vůlí, máte zárodky energií v sobě a vy je máte rozvíjet.

Říkáte si: „Vám se to mluví, vy jste vyspělí, ale co my, chudáci lidé!“ Ba ne! Jste stejné podstaty jako my, pouze méně vyspělí. Ale mnozí z vás už mají v sobě opravdovou vůli tentokrát to zvládnout a dokázat se s pomocí Boží síly skrze Krista osvobodit. Zemi natrvalo opustit.

Existuje pouze jedna ódová síla, což ale znamená, že ji také využívají i negativní bytosti. Učte se rozlišovat. Je vaší povinností skrze vaši podmíněnou svobodnou vůli přezkušovat.

Milí sourozenci, musím vás ještě seznámit s charakteristikami vašeho života.

Vzpomínáte na minulost: Na to, co pominulo, z čeho jste nepřejali žádné výhody, raději zapomeňte. Dobře vám radíme. Nic by vám to nepřineslo, maximálně smutek a nedobré vibrace. Ze vzpomínky se má člověk poučit a jediný důvod, pro který ji máte použít, je příště danou věc udělat lépe.

Myslíte na budoucnost: Stále je mnoho z vás atakováno myšlenkou: „Copak mi budoucnost přinese?“ Budoucnost leží v rukách Boha. Když o ní přemýšlíte, vyživujete moci temnoty. Proto ji berte pozitivně. Bůh ji nepřizpůsobí vám, ale pokud jste moudří, přizpůsobíte se vy Jeho vůli.

A současnost? Tu prožívejte s veškerou životní silou ve vůli Boží. A když pak tyto jednotlivé momenty navléknete za sebou jako šňůru perel, nebude mezi nimi žádná špatná. Neboť momenty jsou cenné.

Dle Božího zákona máte špatné perly života vyměnit a nahradit perlami vzácnými. Kladu vám tedy na srdce, abyste využívali každé „ted“ ve vůli Boha. Pak pro vás bude každé další „ted“ neustále ve spojení s Bohem, Kristem, duchovním světem a duchovními průvodci. Budete žít ve smyslu: Nyní naplňuji vůli Boží. Jsem schopen správně myslet, jednat a cítit. Pak se vám díky zákonu ódové síly nemůže nic stát.

Jak je to s tím nastavením druhé tváře, není to trochu moc? Člověk se přece nenechá jen tak tlouct, proč by měl?

Musíme tomu správně rozumět. Ježíš tím říká, že odvěta nic neřeší. Nemstít se a ukončit ten řetězec zla, o to mu jde – a používá k tomu, jak je jeho zvykem, metaforický jazyk. Vezměte si, když nastavíte druhou tvář, co se stane? Nejspíš vás už ten druhý neudeří, protože by se cítil hloupě. Tím, že mu ukazujete – já se nebudu mstít – vystavujete člověka situaci, kdy on sám si uvědomí, že udeřit vás znovu nic neřeší.

Ale když pak Ježíš stojí před Pilátem a voják mu dá pohlavek, ohradí se: „Proč mě biješ? Pokud jsem řekl něco nesprávného, řekni, proč je to nesprávné. A pokud ne, tak proč mě biješ?“ Sám tu druhou tvář v té chvíli nenastaví. Ukazuje nám, že je zapotřebí obojí, milosrdenství i spravedlnost. (internet)

DÁ SE VNÍMAT DUCHOVNÍ POKROK?

Vaši duchovní průvodci mě požádali, abych promluvil o duchovním pokroku.

Jedná se o proces růstu, kterému je podřízena každá duchovní bytost. Bůh stvořil své děti sice čisté, ale ne dokonalé. Jak je tedy možné, že jste si museli jako přechodnou vlast zvolit ke svému vzestupnému vývoji pozemský stupeň? Vy jste svou svobodnou vůli zneužili, a tak se prohřešili proti Božím zákonům!

Nedodrželi jste ve stvoření rotační princip harmonie. Bouřili se proti pořádku a s každým nárazem do zákonné rotace, s každyčkým proviněním proti Božím zákonům vytvořili impuls, jenž byl proti řádu. Kdo je s řádem, nenarazí na zákony, je jimi naopak nesen. Vy jste však vyvinuli protisílu, odpor, a tím vypadli ze své světlé duchovní vlasti do spirálových mlhovin a ohnivých pásů. Nepoučitelní jste padli až na hmotnou Zemi. Tak to v takových stavech bývá. Ale již jste ve vibraci vzestupu! A abyste mohli svůj duchovní vývoj dál pohánět kupředu, posloucháte tuto přednášku.

Dá se duchovní vývoj vnímat? Ano, již na vašem lidském stupni!

Když se pozdviháte k Bohu, zakoušíte rostoucí radost! Stane se tak při formování nových myšlenek poznání, když je pak pochopíte a vstřebáte. Je-li vše v souladu, zažíváte radost, harmonii a pocit bezpečí Boží náruče. Neboť Tvůrce vám vysílá myšlenky poznání, aby tak váš vývoj posouval vpřed.

Takže lidé duchovně zralejší jsou šťastní, přestože musí na Zemi snášet to těžké a nízké. Kdepak, utrpení je neodradí, ani starost o zítřek! Obavy si nepřipouštějí. Vždyť procítili, co znamená přijmout nové myšlenky o Bohu a podle nich žít. To je nehynoucí zdroj jejich štěstí a síly. Tudíž usilování o duchovní poznání a aktivity v tomto směru přinášejí novou zkušenost.

Vstup do duchovního života znamená rovněž dělat ve hmotě pouze to nezbytné. A respektovat lidmi stanovené zákony.

Podívejte se, jak žil Ježíš: S hmotou se nespojil - majetek neměl, vnitřně se od něho oprostil! Hmotu použil jen k tomu, aby mohl misi na Zemi splnit.

Pozemské zákony určují, jak se chovat. Tak to také má být. Ale pamatujte, že již v těle můžete svobodně respektovat zákony duchovní. To znamená duchovní pokrok!

Ve veškerém měnícím se dění nemůže nic uniknout, ani zmizet. Mění se pouze šat, zárodek k vnitřní dokonalosti zůstává.

Tyto myšlenky mají velkou duchovní hodnotu! Přenechávám vám je.

Milované dušičky, o tři záležitosti máte dbát:

1. Využívejte přítomnost! Řekněte vědomě ano svému současnému životu, neboť v minulosti, přítomnosti a budoucnosti byla, je a bude každá doba dobrá pro váš duchovní pokrok. Žádná není špatná, každá je tím, co z ní uděláte.

2. Poznejte, že pro vaši Boží jiskru neexistují nepřekonatelné překážky! Čerpejte ze zkušeností, abyste s každým duchovně učiněným krokem kráčeli lehčeji vpřed a vzhůru. Taková je zákonná Boží dynamika vašeho vývoje.

3. Změňte své smýšlení! Udělejte z „musím“ „já chci“! Tím se stáváte vědomým nositelem zatížení.

Takže pamatujte: Nebudte unaveni životní tíhou - nenesete ji plně. Něco jste už splatili a něco vám již bylo odejmuto.

V této souvislosti připomínám duchovně inspirovaný text básníka Adelberta von Chamisso:

„Muž byl nespokojen se svým osudovým křížem, zdál se mu těžký a jeho hrany ho tlačily. Stěžoval si Bohu. A tak mu dal duchovní svět možnost, aby si mezi miliardami křížů vyhledal jiný. Ale lepší nenašel – byly tam sice zlatem se třpytící, stříbrem zářící kříže, ale lehčí nebyl žádný. Konečně spatřil jeden, který vypadal lehčí a jež přehlédl. Pak ho poznal: byl to jeho vlastní! Naložil si ho tedy a nesl dál, tentokrát bez bědování a nářků.“ Toto je duchovní moudrost převedená do pozemských slov!

A nyní zpátky k vám, milované dušičky! Když konáš dobrovolně, upřímně a nesobecky, nemáš zatížení už tak velké a tvoje vnitřní zralost roste.

Pak se najednou dostaví zkouška. „Už zase?“ Ano, jsi zkoušen, zda jsi schopný již v tomto životě unést závažnější úkoly! „Vysvětli to víc,“ mávají na mě duchovní průvodci. Rád. Protože někteří pochopili a přijali naplánovanou zátěž, zvládli ji, a tedy mohli odložit, dostali zkoušky nové. „To nikdy neskončí?“ Ale ano! Avšak díky náročnějším úkolům splatíš zbytek snadněji. Bůh je

podle svých zákonů schopen duchovní alchymie – abych se opět správně vyjádřil vašimi slovy – protože je Otcem lásky, dobra a milosrdenství. A přestože při těchto náročnějších úkolech plně neobstojíš, pak jsi stejně dosáhl obrovského duchovního pokroku, **protože s tímto úkolem jsi nebyl před inkarnací vůbec seznámen!** Neřekl jsi mu ano, nebyl jsi na jeho splnění duchovně připraven! Ovšem souhlasil jsi, že převezmeš na Zemi i vyšší úkoly. Doufám, že jsem to trochu objasnil.

Duchovní pokrok spočívá v tom, že se necháte vést k dokonalosti; Ježíš Kristus to vyjádřil jasně: „Staňte se podobně dokonalými, jako je váš Otec v nebi!“

Řekl jsem „podobně“! Bůh je dokonalý neomezeně! On je velikánský oceán, nekonečně veliký. My všichni, jeho bytosti, jsme pouze jednotlivé kapky z tohoto oceánu a v každé jsou obsaženy zárodky podobné Bohu, které máme dovést k dokonalosti. Proto jsem užil slovo „podobně“. Bohu podobné zárodky neseme v sobě. Pocházejí od Něho.

Bůh je absolutní dokonalost: nikdy nezačal, nikdy nekončí. My oproti tomu jsme stvořené duchovní bytosti! Proto jsem řekl: Bohu podobné zárodky máme vést k dokonalosti. Doufám, že jsem se vyjádřil jasně.

Až toho dosáhneme, milované dušičky, pak to bude duchovní pokrok par excellence! Potom budeme tak dokonalí, jak jen je to na našem stupni bytí možné!

Halím vás do duševního klidu, oné duchovní moci, síly a hojnosti, kterou jsem ze své duchovní vlasti přinesl s sebou. Nechávám ji pro vás zde. Vnitřní pokoj ať je s vámi!

Pochopení je první krok k nápravě, druhý je upřímná lítost a třetí ochota chtít se napravit. Toto jsou odrazové můstky urychlující duchovní pokrok.

Laurentius

Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a milující, tím lépe poznáš pravou vnitřní podstatu své existence.

Emanuel

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Svěcený chléb

Po velikonoční bohoslužbě jsem přinesla dceři a zeťovi posvěcený chléb se slovy: „Škoda, že nemáme ještě otevřené duchovní oči, to bychom viděli, že září jako sluníčka. Nejenom teď, ale i pak v našem těle.“

O pár dní později mi volá dcera, že snědla něco špatného, že jí nevolnosti nezbavil ani žaludeční líkér. Vzpomněla si ale na svěcený chléb, snědla ho a ejhle, po chvilce bolesti zmizely!

Myslím, že víme velmi málo o tomto Kristem posvěceném pokrmu. V každém případě ho příště budu konzumovat s větší zbožností.

Děkuji, Josefe z Nazaretu, že nám toto požehnání zprostředkováváš.

Ekzém

Tři měsíce jsem trpěla úporným svědivým ekzémem. Měla jsem ho na nohou, prsou, na krku, zátylku i ve vlasech. Připadala jsem si, jako bych ležela v mraveništi. Nejhorší to bylo v noci pod přikrývkou. Za těch 12 týdnů jsem se pořádně nevyspala, souvisle jsem byla schopna spát maximálně 2 až 4 hodiny. Nejraději bych ze své kůže vyskočila. Na nějakou koncentrovanou modlitbu jsem nemohla ani pomyslet, a tak jsem ze sebe vydávala jenom: „Prosím, Pane Ježíši, smiluj se!“ anebo „Ježíši, důvěřuji ti.“ Stěžovala jsem si svému duchovnímu průvodci, že nemohu ani pomáhat sourozencům v temných sférách, přestože nás o to Josef z N. prosil.

O Velikonocích jsem byla u konce svých sil: pokožka mokvala, byla zanícená a drsná jako kůra stromů. Ale v uších mi stále zněla věta našeho učitele Harduse: „Vaše Boží jiskra je vždycky silnější než vaše zátěž!“ Stále jsem si tedy připomínala, že všechno má svůj smysl a příčinu. Myslela jsem na lidi, kteří jsou mučeni, trpí, avšak sílu, abych se nezhroutila, mi dodávaly především vzpomínky na utrpení našeho Pána. Pak přišlo vysvobození.

Na velikonoční pondělí, když odešly děti s vnučaty, a já, unavená, se začala modlit, jsem najednou přestala vnímat svědění a mohla se proto plně soustředit na modlitbu. Tu se dostavil hluboký vnitřní mír. V noci jsem pak spala osm hodin a další den dokonce celých deset. Byla jsem jako znovuzrozená a stejně se cítím dodnes. Ekzém se postupně zahojil.

Vzdávám za tuto zkušenost nebesům díky a totéž patří i mým sourozencům i našemu nebeskému Otci.

Jižní Amerika

Byli jsme na dovolené v Jižní Americe, když jsem náhle pocítil divný pocit v břiše. Prosil jsem o uzdravení a vedení, abych s tím uměl správně zacházet. Trvalo to dny, ale neobtěžovalo. Přesto jsem před jedním výletem do hor zašel k lékaři. Ten ihned rozpoznal vážné onemocnění, které se nemělo ignorovat, a okamžitě zařídil nutná vyšetření. Během nich jsem stále prosil o sílu, důvěru a vedení lékařů. Pořád jsem si opakoval: „Bůh je láska“ a cítil, jak má důvěra stoupá. Můj duchovní průvodce zasáhl, takže mě navštívila další erudovaná a příjemná lékařka. Doporučila okamžitý návrat domů a intenzivní léčbu. Celá moje rodina vroucně prosila, aby se můj stav nezhoršil, a to se také stalo.

Děkuji všem pomocníkům a duchovním lékařům, Hardusovi a celé své rodině.

Nepál

Byl jsem v Nepálu, v zemi, kde jsou silnice i dopravní prostředky v hrozném stavu. Ať člověk chce nebo ne, stává se součástí veškerého chaosu, který na silnicích vládne. Prosil jsem proto anděla strážného, Matku Marii a Josefa z N. o ochranu a zároveň o lásku a milosrdenství pro místní obyvatele. Modlil jsem se i za přírodu a za všechna zdejší erzdevas, devas a další přírodní bytosti, protože i jim takový provoz velmi škodí.

Děkuji duchovnímu světu, že byl s námi a že jsme tudíž všechny cesty autobusem a taxíky přestáli ve zdraví.

Pejskové

- Dlouho to vypadalo, že se mi nepodaří najít někoho, kdo by se jeden víkend postaral o mého psa. Přesto jsem cítil důvěru, že to dobře dopadne, a prosil svého duchovního průvodce o pomoc. Tu jsem si vzpomněl na jednu známou, a těm dokonce moje prosba přišla vhod: Budou moci strávit víkend v zeleni.

Děkuji duchovnímu vedení za inspiraci a za to, že nakonec byli spokojeni všichni. Chce to jen důvěřovat.

- Moje postarší fenka onemocněla. Otec s ní došel k veterináři, který s ohledem na její věk usoudil, že falešně hárá. Provedl pár testů a my čekali na výsledky.

Já však měla pocit, že fenka je stále neklidnější a že něco není v pořádku. Poprosila jsem o pomoc a inspiraci a v pondělí s ní zašla k dalšímu veterináři. Pohmatem zjistil, že situace není dobrá a bude nutná operace, kterou ovšem nemusí přežít. Prosila jsem, pokud to bude vůle Boží a dušička mé feny se může ještě dále vyvíjet, aby operaci přežila. Tak se také stalo. Nyní je její kondice snad ještě lepší než před zákrokem a svojí přítomností nás obšťastňuje dodnes.

Vřelý dík, milý duchovní světe!

Na letišti

Byli jsme již delší dobu na cestách a toho dne měli letět dál. Ale byli jsme unavení, a tak jsme se při kontrole letenek zeptali, zda bychom mohli dostat místo u nouzového východu. Tam je totiž více místa na nohy. Zaměstnankyně byla milá, avšak řekla, že tato sedadla jsou již obsazena. Prosil jsem duchovní svět, abychom dostali alespoň dobré sousedy a mohli si trochu odpočinout. Při nástupu do letadla nám najednou letuška vyměnila palubní vstupenky a k našemu překvapení nás usadila u nouzového východu. Let byl příjemný a my se pohodlně vyspali.

Děkuji našim duchovním průvodcům, že nás provázeli a pomohli splnit i toto malé přání!

Naši chlapci

Náš pětiletý Jakub často nereagoval, když s ním někdo mluvil. Trpíval nachlazením a záněty středního ucha a lékaři zjistili, že příčinou zhoršeného sluchu je hlenem ucpané střední ucho. Ani léky, které dostal, zlepšení nepřinesly. Jeho tříletý bratr Filip zase nesrozumitelně mluvil a na prohlídce lékař zjistil tutéž příčinu. Pro oba chlapce byl stanoven termín operace. Všichni jsme se modlili - jejich stav se do operace zlepšil a samotné zásahy u obou dětí proběhly bez komplikací. Dnes jsou oba chlapci zdraví: Jakub velmi dobře slyší a také Filipova řeč se zlepšila.

Z celého srdce děkuji za společné modlitby ve společenství a duchovnímu světu za jejich vyslyšení. Děkuji i Tobě, milý Bože.

Mrazík

Přiznávám, že moje důvěra v „pomoc seshora“ je ještě slabá. A je skoro nepochopitelné, jakou pomoc dostávám: O Velikonocích jsem například koupila

sazenice rajčat, zasadila a sousedovi řekla: „Nesmí přijít mráz, jinak zahynou.“ Prosila jsem o ochranu přírodní duchovní bytosti, devas a Matku Marii o pomoc. Odjela jsem domů a pár dní nato se vrátila zima se sněhem a mrazy, tedy hrozné počasí pro mladé rostlinky. Po týdně jsem za výhodnou cenu koupila sazenice nové a odjela na zahradu, abych je zasadila. Ale co jsem viděla! Všechny sazeničky přežily! Řekla jsem sousedovi, že jsem se za ně modlila, ale ten se jen pousmál. Myslím, že přijde doba, kdy i on bude smýšlet jinak. S pomocí sešora jsou možné i ty nejnemožnější věci.

Srdečně děkuji a prosím za prominutí, že moje důvěra byla tak slabá.

Mikrospánek

Moje dcera, matka tří dětí, jela autem a upadla do mikrospánku. Najela na vodící jízdní pruh a hluk ji probral. Neutrpěla žádné zranění a mohla pokračovat v jízdě dál.

Upřímně děkuji všem duchovním průvodcům, kteří společně pomáhali!

Pan primář

Byl jsem na návštěvě u dcery, když se tuze hořce rozplakala. Ptal jsem se, co se děje, a ona vyprávěla, jak jí jeden z primářů vytýká, že je hlučná, mluví příliš nahlas a prý se musí více ovládat. Vysvětlila mi, že musí často jednat i s cizinci, ti většinou špatně rozumí, a tak je nucena být o něco hlasitější. Byla rozrušená a třásla se po celém těle. Řekla, že cestou domů se nepřetržitě modlila. Pokusil jsem se ji utěšit a vysvětlil, že žijeme ve velmi náročné časové etapě. Ona se pak uklidnila. Večer jsem jí zatelefonoval a poradil, aby pokaždé, když začne myslet na toho lékaře nebo až se s ním setká, ihned vysílala: „Žehnám ti, milý bratře, ve jménu Ježíše Krista.“ V telefonu mi ještě řekla, že v rozčilení ztratila platební kartu. Uklidnil jsem ji a poradil, aby se zeptala v bance, která kartu vystavila.

Příští dopoledne mi telefonicky sdělila, že díky mé radě všechno dobře dopadlo, i bankovní karta se našla. Také Matku Marii prosila o pomoc.

Samozřejmě jsem duchovnímu světu srdečně poděkoval.

Zimní pneumatika

Nedávno jsem chtěl u auta sundat zimní pneumatiky - tři jsem vyměnil, ale u posledního nedokázal uvolnit šrouby. A tak jsem se vypravil do autodílny. Předtím jsem ještě vroucně prosil o pomoc sešora, neboť jsem věděl, že

v dílně je nyní velký provoz. Myslel jsem, že se mi vedoucí vysměje a kvůli jednomu kolu vyhodí. Ten však byl přátelský, navrhl, ať tam auto nechám a přijdu za půl hodiny. Když jsem se vrátil, kolo bylo vyměněné. Chtěl jsem zaplatit, ale on řekl, ať dám pracovníkovi nějakou maličkost. To jsem samozřejmě udělal a pomyslel si, že něco takového existuje jen v pohádce. Ale s pomocí seshora jde všechno.

Upřímně jsem duchovnímu světu poděkoval.

Zánět pohrudnice

Začátkem března byla naše tříletá vnučka dopravena s těžkým zánětem pohrudnice a vysokou horečkou na dětské oddělení nemocnice. Léčili ji antibiotiky, ale zlepšení se neobjevovalo, pouze horečka nepatrně klesla. Na naše nesměle vyjadřované obavy lékaři nereagovali. Měla jsem jasný pocit, že v této nemocnici naší malé nepomohou. Byla tam už skoro tři týdny a voda na plicích sotva ustupovala. Jednou týdně udělali rentgenový snímek, nic dalšího se nedělo.

Neustále jsem se modlila, aby se milí andělé ochránci postarali o přeložení do jiné nemocnice, kde by ji správně léčili. Také přátelé mě podpořili v modlitbě.

Za dva dny najednou přišel vedoucí lékař s tím, že zařídil okamžitý přesun malé pacientky na dětskou kliniku. Tam byla ještě ten večer učiněna opatření k záchraně života, neboť voda na plicích se již přeměnila v hnis.

Díky pomoci našich milých duchovních průvodců mohla být vnučka po jediném dni přeložena z intenzivní jednotky na normální oddělení a o týden později propuštěna domů. Děvčátko je zase zcela zdravé a čilé.

Nečekané uzdravení

Byli jsme s manželkou otřeseni osudem 12letého synovce naší susedky. Snaživý, veselý chlapec trpěl vzácnou Perthesovou chorobou. Nemoc nastupuje v dětském věku a vede k deformaci kyčle. Pokud se neléčí, může vzniknout dlouhodobé postižení. Opakované chirurgické zákroky přinášejí jen krátkodobé úspěchy.

Chlapce měli opět operovat a zásah měl být obzvlášť riskantní.

Se susedkou jsem častokrát mluvil o duchovních průvodcích, pomocnících a dalších duchovních tématech. Také ona věřila pevně na pomoc seshora. Říkala, že za chlapce prosí; nejprve se obrátila na anděly ochránce,

pak i na svatou Crescencii. To je v naší oblasti velmi známá svěťice a je jí připisována řada neuvěřitelných událostí.

Operace chlapce proběhla. Nyní záleželo na tom, jak se zásahy na kostech zhojí. Vědělo se, že to bude trvat měsíce, tedy pokud by mělo dojít k úplnému vyléčení. Výsledek byl nejistý.

Vedle proseb o pomoc dostala sousedka informaci, jak změnit stravování chlapce, dostával také různé minerály a vitamíny.

Pak přišel ten den. Chirurg se několikrát vracel k rentgenovému snímku, neboť nevěřil svým očím. Vše bylo perfektně zhojeno, po deformaci ani památky!

Lékař byl velmi překvapen a říkal, že něco takového nikdy nezažil; hovořil o „zázraku“. Prosil, aby směl zveřejnit průběh nemoci i rentgenové snímky na jedné výstavě v nemocnici. Samozřejmě mu to bylo dovoleno.

Sousedka jen zářila, když nám vše vyprávěla. „Přece jen jsem měla pravdu, že je třeba oslovit naše duchovní pomocníky. Pomohli! Ale tohle nemůžu skoro nikomu vyprávět. Přirozeně, že jsem jim velmi poděkovala.“

Dům na prodej

„Kdopak se vedle asi nastěhuje?“ Takovou úzkostlivou otázku jsme si s manželkou často kladli, protože se prodával sousední dům. Naši dosavadní sousedé byli velmi přátelští a ochotní, ale z rodinných důvodů se přestěhovali ke svým dospělým dětem. Sousední dům byl několik měsíců prázdný, pak ho renovovali a nabídli k prodeji.

Naši bývalí sousedé měli dvě kočky. Spolu s naší kočičkou to bylo trio téměř nerozlučné. Pak ta naše velmi truchlila po svých společnících. Noví sousedé měli být podle našich představ lidé, kteří mají rádi zvířata. Samozřejmě jsme výběr kupců nemohli ovlivnit, tedy určitě ne přímo. Tak jsme se obrátili na naše duchovní průvodce a prosili o dobré sousedy, kteří milují zvířata.

Několik měsíců se až na různé prohlídky nedělo nic rozhodujícího. Pak šlo všechno jako po drátku. Dům se prodal, nastěhovali se noví sousedé - byl to manželský pár středního věku. Rychle jsme se spřátelili.

Rozhovor s mužem ukázal společné zájmy. Sám od sebe zavedl řeč na téma aura a její duchovní význam. Takže se také zajímá o duchovní pravdy.

Naši duchovní průvodci to při výběru nových sousedů vymysleli obzvlášť dobře. Přivedli s sebou dvě kočky a dva menší psy, takže všechna naše přání se splnila.

Samozřejmě jsme velmi děkovali našim neúnavným duchovním průvodcům. Zase jednou odvedli perfektní práci.

A já připomínám Hardusovo: „Milované dušičky, nikdy nezapomeňte, že vaši andělé ochránci neboli duchovní průvodci se od vás nevzdálí, ledaže byste je nedobrymi myšlenkami, slovy a skutky odehnali.“

Kriste, veliká je tvoje láska, upřímně za ni děkuji. Bůh budiž pozdraven!

Dodávka

Když jsme po studené zimě s manželem spatřili naši zahradu, viděli jsme, že nás čeká hodně práce. Část dřevěného plotu shnila, musíme ji nahradit. V obchodě jsme si vyhlédli potřebný materiál, ale ouha, bylo ho moc, takže se do našeho auta nevejde. A tak nám navrhli, že si můžeme za malý obnos půjčit dodávku.

Ovšem s takovým autem manžel jezdil před dvaceti lety a nyní si na jízdu už netroufal.

Tu noc jsem se vzbudila a začala prosit, aby manžel přemýšlel pozitivněji.

Ráno mi řekl, že bychom si přece jen dodávku měli vypůjčit.

Auto jsme objednali a domluvili termín odvozu. Personál vše naložil a my vyrazili. Po několika minutách řídil manžel klidně a koncentrovaně, i když velmi pomalu. Přesto jsme byli brzy doma, vyložili nákup a jeli zpět. Při vystupování se manžel přiznal, že ho vlastně jízda bavila, protože mu připomněla dávno uplynulý čas.

Děkuji vám, milí duchovní průvodci, že jste nás tak pozitivně a s láskou doprovázeli.

Komplikace před setkáním

Po večeři v restauraci jsem v zamyšlení kráčet k autu. Moc dobrý pozor jsem na cestu nedával, a tak těsně před vozem jsem po zledovatělé silnici uklouzl a upadl.

Domů jsem ještě dojel bez větších potíží, ale pak už nemohl pořádně chodit a bolesti se dramaticky zhoršovaly.

Ráno jsem hloubal, proč se to stalo, zejména když se následující den koná ve Vídni setkání. Pak jsem ale odevzdal beznaděj duchovnímu průvodci a před nádherným obrazem Ježíše Krista z turínského plátna z celého srdce prosil o uzdravení, pokud je to ve vůli Boží! Tu během několika minut mnou projel pocit tepla, lehkosti a nakonec i blaženosti! A když jsem se pokusil

hýbat, veškeré bolesti zcela zmizely a já se mohl pohybovat bez jakéhokoliv omezení!

Moje radost a vděčnost z této události plné milosti i z rozšířeného vědomí byla veliká a trvá dodnes!

Hospic

Vozíkář Daniel po mnoho let jezdí pomáhat snášet náročné chvílky lidem v čerčanském hospici. „Zavolala jsem si vás, abyste mi pomohl ukončit život. Nemohu ani žít, ani umřít,“ stěžovala si mu jedna žena. „Jenže to se nedělá a ani to neumím!“

Ale při diskusi s paní si Daniel uvědomil, že jí leží na srdci její dospělé děti. Dvě životem krácejí s velkými problémy a třetí má sice život spořádaný, ale za maminkou také nechodí. „Tak víte co? Svěříme vaše děti Bohu.“ A tehdy začal Daniel prosit: „Pane, vkládám Ti Petra, Jana a Alenu do Tvých rukou. Spoléhám na Tvé dobré srdce.“ Po chvílce duchovní odjel z pokoje. „Představ si, že než jsem se dokodrcal na dvůr k autu, přiběhla sestřička, že paní v poklidu zavřela oči a vydechla naposledy!“ Bohu díky!

Rychlá Boží reakce na modlitbu budila v Danielovi a při vyprávění i ve mně posvátnou úctu. A uvědomila jsem si, jak byla jeho modlitba pokorná - on Bohu nediktoval, co chce, ale i Jemu ponechal svobodnou vůli. A ještě mi vysvětlil, že je důležité jmenovat, vkládat konkrétní lidi do Božích rukou.

Kéž pochopím každý náznak,
jenž mě bude nabádat k duchovnímu povzbuzení ostatních.
A budu-li potřebovat povzbuzení sám,
veď mě, prosím, Bože k těm, které jsi vybral, aby mi posloužili.
Vždy Ti budu vděčný za to,
že tak pozorně a s láskou bdíš nad námi,
kdo sdílíme život na této Zemi.
Tak často nechápeme,
proč musíme snášet to, co je nám dáno;
v takové chvíli mi prosím daruj milost víry.
Veď mě, ať žiji svůj život ve službě, která prospívá lidstvu,
jakož i mé vlastní duchovní cestě.

modlitba sv. Patrika

INGEBORG

*Když Bůh viděl,
že cesta se stala příliš dlouhou,
kopec příliš strmý
a dech příliš těžký,
objal ji kolem ramen a pravil:
„Pojď domů!“*

Oznámení

Naše milá sestra, paní Dr. Ingeborg Grill, přešla 16. června 2017 ve svých 94 letech na druhý břeh.

Měla rozhodující pozemský podíl na založení „Společenství pomáhající komplexnímu rozvoji člověka“ a vedla ho až na několik posledních let skromně a vytrvale. Ingeborg dbala na zachování svornosti a harmonie, takže mohli Boží poslové předávat své pravdy. Zodpovídala zejména za redakci sešitů Josefa z N., její vliv na citlivou úpravu sešitů byl a zůstává příkladný. Díky tištěné formě se okruh sourozenců, k nimž se mohlo dostat oznámení Božích poslů, značně rozšířil.

Velmi děkujeme naší milé Ingeborg a víme, že ji náš nebeský Otec za její neúnavné a nesobecké nasazení pro společenství mnohonásobně odmění.

Ingeborg ještě před svým odchodem z tohoto světa zanechala následující slova: „Děkuji všem milým přátelům za projevenou laskavost a důvěru. Kéž je doprovází požehnání a Bůh je odmění za to, co mně a ostatním učinili dobrého!“

Reakce přátel

Riki: „Naše milá sestra Ingeborg opustila Zemi. Velmi nám všem chybí, byla ‚Matkou Terezou‘ v našem městě!! Svůj poslední čas trpělivě snášela, vždy se slovy „daří se mi dobře“. Naše láska ji doprovází s jistotou, že se zase setkáme!"

František Kašparec mladší: „Byla - a je - výjimečnou osobností, která jako zkušená psycholožka vždy usilovně hledala hlubší pravdy a současně se snažila být užitečná. Velice jsem cenil jak její razanci, tak i přátelství s ní. Teď už vidí, nyní se již může setkat se svou rodinou, která odešla před dávnou dobou. Jsem šťastný, že jsem ji znal!"

Marika, její slovenská ošetřovatelka: „Inge bola veľmi šťastná, keď som sedávala pri nej a čítala, posledný mesiac bola už ležiaca, tak som veľa času pri nej trávila. Bola som pri nej do poslednej minuty - zomrela pokojne. Mala som ju veľmi rada, vážila si jej a cítila jej šľachetné srdce. Kniha Sít' svetla mi veľa dáva do života a snažím sa pochopiť niektoré skutočnosti, o ktorých som pred časom pochybovala. Mam aj niekoľko vytlačkov Rozhovorov so životom."

Helena za české skupiny: „Bylo nám velkou ctí, že jsme mohli poznat vaši – naši sestru v Kristu Ingeborg. Osobně jsme se s ní seznámili až po odchodu Pavly, ale i předtím bylo její jméno s respektem, láskou a uznáním manžely Kašparcovými vyslovováno. Takže jsme o významu její práce věděli.

Stala se pilířem jistoty, že ani my za hranicemi nebudeme odpojeni od čistého pramene poznání. Inge byla vždy ochotná odpovídat na naše otázky a její dům se stával místem, kde nám naše dotazy vysvětlovali. Ach, ty krásné modré oči sestry Ingeborg, úžasné charisma, její pracovitost, obětavost a vytrvalost v hledání a předávání informací umožňujících smysluplný život. Ten její milý úsměv i objetí. Ano, paní Ingeborg se nám stala vzorem toho, jak zvládat svůj život, i toho, jak tu být pro druhé.

Děkujeme Ti, vážená sestro Ingeborg, za Tvé milé a cenné přátelství i za to, jak hluboce jsi se svými pozemskými i nadzemskými přáteli vstoupila do našeho života a ovlivnila ho. Víme, že už jsi v náručí svých rodičů, přátel i duchovních učitelů. Doufáme, že i nadále budeš s námi v kontaktu a těšíme se, že se zase jednou s Tebou setkáme.

Tvoji přátelé z Čech"

Informace duchovního učitele Harduse

sděleno písemně v červnu 2017

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Naši milí sourozenci!

Josef z N. mě pověřil, abych vás informoval o návratu milé sestry Ingeborg domů!

Nebyl jsem celé události přítomen, proto jsem si nechal průběh vyprávět.

Po vyzvednutí z těla byla duchovní bytost Ingeborg dopravena do takzvaného sanatoria, do oddělení, kde se odstraňují pozemské ódové síly a bytost se posiluje, aby byla schopna přizpůsobit se energiím nadzemských sfér. Toto vše se stalo, aniž by nabyla vědomí. Po krátké době nabíjení – pozemsky vyjádřeno to trvalo 3 - 4 hodiny – duchovní bytost Ingeborg procitla, přičemž její stav byl zkontrolován bytostmi majícími službu. To už mě zavolali, abych byl u toho. Po krátké době opět upadla do určitého spánku. Stále byla pod dohledem a kontrolou vyšších duchovních bytostí, duchovních průvodců a nyní také mojích.

Pak všem přítomným oznámili: „Stav bdělosti se dostavil.“ Nastalo radostné vítání: Její maminka přišla se závojem, aby Ingeborg nepolekala, dlouze se spolu objaly. Pak následovalo dlouhé objetí s otcem. Já i další milovaní z pozemského příbuzenstva jsme byli požádáni, abychom se posadili ve vedlejší místnosti. Pak ji přivítali ti, kteří k nám přišli ze společenství před ní. Bylo to pro ni zatím velmi vyčerpávající, takže se zapotácěla, a proto od duchovních lékařů dostala masku umožňující nadechnutí ódové síly.

Tu si milá sestra Ingeborg uvědomila, že nestojí na zemi, že nechodí, ale vznáší se. Trošku udivená k nám vrhla tázavé pohledy a my jí připomněli, že to tak v nadzemí je. Nyní již měla dostatek sil, takže se postupně vítala se všemi přítomnými. Nakonec ji přišel pozdravit jménem všech, kteří ji pozemským životem provázeli, Emanuel. Tiše jí řekl: „Tamhle je někdo, koho jsi ještě nepozdravila, Hardus – duchovní učitel tvůj a mnoha dalších!“ V okamžiku se ke mně vznesla. Byl jsem velmi dojat velkou láskou a tolika horoucími díky, které mi projevila. Později na nás, tedy Ingeborg, Emanuela,

duchovní průvodce, duchovní lékaře a na mě, čekaly bytosti, aby Ingeborg a mnohé další dovedly na silněji vibrující adaptační místo. Ochotně je následovala.

Tak to šlo od sféry ke sféře. Někde se jen pozdravila, jinde zdržela déle a přizpůsobovala vibracím, až se nakonec dostala do sféry, kterou si pozemským životem i předchozími existencemi zasloužila: 5. atmosférický kruh, 3. sféra – 5/3 podle vašeho pozemského chápání. (pozn. redakce: viz Adelma Vay „Život v astrálních sférách Země“ str. 137 nebo R2 str. 33)

Mohl jsem tuto zprávu předat na Zemi až teď, tak dlouho trval návrat do vlasti v nadzemí.

Je to zasloužená nádherná sféra. Milá sestra Ingeborg je přemožena krásou této nebeské dimenze – tak se vyjádřila. A ještě mě snažně žádala, abych vyřídil, že prosí o odpuštění všechny, kterým jakkoliv ublížila či koho urazila. A dodala, že ona všem odpustila a že se bude s láskou modlit za všechny snažící se v pozemském životě.

Na konci mého pobytu v její sféře řekla: „Děkuji všem!“ a jmenovala všechny od Stvořitele, Krista, archanděly, anděly, duchovní bytosti, duchovní lékaře, duchovní průvodce, Josefa z N., Matku Marii atd. Byla tak dojatá, že nemohla ani své myšlenky vyjádřit.

Bylo mi dovoleno podat toto svědectví, abyste si uvědomili: Má-li člověk opravdovou důvěru v Boha, pak mu přichází tolik síly, že se stává svým vlastním duchovním léčitelem! Bůh budiž pozdraven, Bůh buď s námi!

Hardus

Z hříchu, který jsi udělal, přichází starost a utrpení, z tvého dobrého skutku pak přijde štěstí a radost.

Emanuel

Ať tvůj vlastní osud proudí v klidných vlnách, či burácí v obrovských vlnách rozdmýchaných bouřlivým větrem, pokaždé na tebe toužebně čeká Bůh, tvůj Stvořitel, a dává ti sílu k duchovnímu probuzení a uvolnění se z karmy a znovuzrození!

Emanuel